

LIBČICKÉ KŘÍŽOVATKY

časopis libčického občanského spolku LOS

ROČNÍK 4, ČÍSLO 1, LISTOPAD 2017

WWW.LIBCICKEKRIZOVATKY.CZ

Taková byla 4. Libčická Hašlerka!

...první poděkování za to, se sluší poslat „těm nahore.“ Ač vyhlídky na pěkné počasí nebyly nejlepší, nakonec vše klaplo a tenhle důležitý „mediální partner“ stál při nás – v neděli, 17.9.2017 na Libčickou Hašlerku do sokolského areálu dorazilo i Sluníčko. Mělo se na co koukat a spolu s ním i hojná divácká návštěva.

Pokud jste letos nepřišli, můžete si všechno nechat vyprávět. Anebo je tu druhá možnost, podívejte se na náš příspěvek.

Fiakr

Program zahájila staropražská kapela Fiakr. Pro frontmana kapely, Iva Zelenku, to byl začátek dlouhé šichty, neb to byl právě on, kdo celým 4. ročníkem diváky a posluchače provázel:

Pan Ivo Zelenka

Fiakr a Ivo Zelenka to rozjíždí

Ředitel festivalu Luboš Harazin a moderátor Ivo Zelenka zahájili Hašlerku se skupinou Fiakr

Fiakr: mezi prvorepublikové štramáky a dobré partie vždy patřili tramvajáci.

Fiakr: basa, kytara, harmoniky a fagot

Kudy na radnici?

Libčické křižovatky jsou pojem. Pozor, výjimečně nemám na mysli tento úctyhodný list. Jde mi skutečně o to místo nad naším městem, které se oficiálně jmenuje Na zabitém, ale nikdo mu jinak neřekne než Na křižovatkách.

To místo je jakousi vstupní branou do našeho města, které ovšem odtud skoro není vidět. Po dlouhé době se tu silnice opravila, ale zdejší proslulá louže je zachována. Dobře však, že po nekonečném čekání zmizel k Chýnovu se svažující „tankodrom“, který se nesmazatelně podepsal na stavu řady vozidel místních obyvatel.

Nově přichází je tu docela zmaten. Na jednu stranu Libčice, na druhou Libčice. Brzy zjistí, co my zdejší usedlíci dobře víme. Tak jako všechny cesty vedou do Říma, tyto naše cesty vedou obě k Městskému úřadu. Je to tak, i když jedna je kratší a druhá delší. Není vyhnuti. S nadsázkou bych řekl, že je v tom kus symboliky. Každý si může zvolit svou cestu, svůj přístup. Platí to i o názorech.

Nejen přístup do města, ale i k městu může být různý. K dobrému výsledku se dá i v Libčicích dospět rozličnými cestami a způsoby. K cíli však těžko dospěje ten, kdo neustále přeskakuje z jedné cesty na druhou, vrací se, bloudí, váhá, improvizuje. Dobrá orientace, vytrvalost a pevný názor jsou zárukou úspěchu. I v cestě k libčické radnici.

Petr Schönfeld

Foto: Tomáš Lisý

Urbanismus

rozhovor
s Patrikem
Hofmannem

Čtete na straně 6

Strahovanka...

Strahovanka v plné nástrojové kráse

Strahovanka – zleva Marta Adámková, Ivana Jelínková, František Merhaut

Strahovanka diváky rozhodně zaujala

Strahovanka navázala v nejlepším tempu a kvalitě a 4. ročník byl v plném proudu. Chystala se událost festivalu...

Občerstvení mizelo tak rychle, že to snad odporovalo i fyzikálním zákonům. Tímto dávám podnět sponzorům z Řeže k prozkoumání celé záležitosti. Atmosféru celé akce výrazně podbarvovali účinkující v dobových kostýmech.

...a speciální host: Josef Zíma

Můžete mít rádi hip-hop, country, nebo vážnou hudbu. Dokonce můžete jinou hudbu i nemít rádi. Ale když na pódium vstoupí 100% profesionál, nedá se nic dělat, hlediště patří jen a jen jemu. A každý, kdo to vidí, by měl smeknout.

Josef Zíma, když vás muzika baví...

Josef Zíma, ač to tak nevypadá, nevyhání fotografa

Josef Zíma sólo vystoupení

Strahovanka s Josefem Zímou

Přicházejí lidé z lidu

Asi stále častěji se teď bude používat slovo lid – nebo „lidi“. Jak historie ukazuje, někdy jsou to všichni, jindy jen většina, která některým z menšiny pro výstrahu pověsí oprátky na krk. Je to zkrátka ošidné pojmenování, přitom jsme lid a lidi všichni, kteří máme tělo a mozek myslící. Pro výkon politické funkce by měla být hlavním předpokladem schopnost mozku uvědomit si zodpovědnost. A to zdaleka není podmíněno vzděláním, majetkem nebo sociálním postavením, jak ukazuje příklad z letošních nedávných voleb.

Za poslance ANO byl zvolen majitel textilky a současně senátor parlamentu Jiří Hlavatý. Z 18. místa kandidátky pomocí preferenčních hlasů. Podle zákona to znamená, že přestává být automaticky senátorem a musí být poslancem, nebo ničím. Komentoval to takto: „Nepovažuji to za demokratické a vracíme se zpátky do totality. Měl bych si svobodně zvolit, jestli budu v Poslanecké sněmovně, nebo zůstanu senátorem. Ti, kdo byli zvoleni, by měli mít možnost si vybrat. Nikoliv, aby jim zákon nařizoval, že zvolením jim mandát automaticky končí. Takhle jsem se stal obětí. Nikdo mě na to ani neupozornil. Pokud bych se rozhodl nebýt poslancem, tak dnes končím v politice.“

Toto je nezodpovědný politický hlupák, který se nechal napsat na kandidátku, aniž by se seznámil s pravidly pasivního volebního práva. Senátor, který se cítí být podveden. Budou-li mít takové lidi z lidu vliv na politiku naší země, to se ukáže v nejbližších letech. V parlamentu, v krajích i v obcích. A bude-li posílen princip přímé demokracie, budou dveře nezodpovědným i hlupákům otevřené ještě víc. U nás, v republice..

Martin Sekera

Závěrečné poděkování Josefu Zímovi

Josef Zíma i přes únavu po náročném vystoupení neohroženě rozdává podpisy věrným fanynkám

Josef Zíma s fanykami

Při vši zasloužené úctě k ostatním vystupujícím je zde třeba zaznamenat, že část letošních návštěvníků dorazila právě kvůli panu Zímovi. A možná nic nezkažíme, když tu prozradíme, že jeho snad nejvěrnější fanyška obcházela areál Sokolovny již od půl dvanácté. Ona a ani nikdo další ze stovek návštěvníků rozhodně nebyli zklamáni. A nám zde nezbývá než mu poděkovat za neopakovatelný zážitek.

Gustav Oplustil

I letos přijal pozvání pan režisér Gustav Oplustil s chotí...

... a podělil se opět o své vzpomínky jak vloni.

Big Band Kralupy a Scandula

Společné foto Scandula

Kralupský Big Band i libčická Scandula si už na Hašlerce zahráli i zaspívali. A tentokrát se zpěváci a hudebníci zhostili nelehkého úkolu – navázat na vrchol celého ročníku. A jak se jim to povedlo? Inu na jedničku s hvězdičkou!

Scandula se fotí ráda

Dámy 4. Hašlerky

Dechová sekce Big Bandu

Ruch před vystoupením

Nasazení obou formací je příkladné

Z deníku zastupitele

Připomínáme, že zkratka RM znamená rada města, ZM je zastupitelstvo města a ČKA označuje Českou komoru architektů. Kompletní verzi Deníku najdete na www.libcickekrizovatky.cz.

Zastupitelé za LOS Ilona Ptáčková,
Petra Pelešková, Tereza Nehasilová
a Luboš Harazin.

↓ Leden 2017 ↓

2.1. Obdrželi jsme pozvánku na schůzku investiční komise, která se bude konat 9. 1. 2017 na MěÚ.

5.1. Tereza připomněla vedení města slib zveřejnit architektonickou studii na revitalizaci Libčického náměstí na městském webu.

6.1. Z městského úřadu přišla pozvánka na pracovní jednání zastupitelstva s datem 18. 1. 2016 v 18 hod a programem týkajícím se investic a velkých oprav. Pracovní jednání jsme si na návrh Ilony Chrtové odsouhlasili na posledním jednání ZM. Termín s námi opět a přes předchozí žádost nikdo z vedení města konzultoval.

9.1. Ilona s Terezou se zúčastnily jednání investiční komise. Náplní bylo seznámit se s návrhem investic pro tento rok i ve výhledu dalších let.

Obdrželi jsme odpověď Finančního výboru na náš podnět k prošetření postupu města při přípravě a realizaci akce „Rekonstrukce objektu Ludvík“, který jsme podali v průběhu zastupitelstva 14. prosince. Přestože byla odpověď obsáhlá, chybí některé zásadní dokumenty. Požádali jsme proto Finanční výbor o jejich doplnění.

Obdrželi jsme také odpověď Kontrolního výboru, který prošetřil naše dotazy týkající se výběrového řízení na zametací stroj.

18.1. Proběhlo pracovní jednání zastupitelstva k připravovaným investičním záměrům. Postupně jsme prošli soupis projektů zpracovaný vedením města. Ptali jsme se na rozsah stavebních prací.

– V případě záměru revitalizace prostoru před katolickým kostelem není v aktuálním projektu respektována 20. 5. 2015 veřejně projednaná a na webu města zveřejněná studie (<http://www.libcice.cz/dokumenty/618-plocha-pred-katolickym-kostelem.pdf>) a vedení radnice se opět vrací k řešení navrhujícímu pouze rozsáhlé zpevněné plochy bez doplnění zahradnickými úpravami. Tento spíše dopravně technický návrh nepovažujeme v daném prostoru za vhodný.

– Spolu s kolegy z ODS jsme připomínkovali realizovanou změnu dopravního značení v uličce od Kameníčku kolem Oranžového hřiště. Aktuálně mohou vozidla integrovaného záchranného systému projíždět touto úzkou uličkou obousměrně. Cesta je hojně užívána rodiči s malými dětmi pro přístup na Oranžové hřiště. Apelovali jsme na vedení města, aby přehodnotilo dopravní značení a požádalo o změnu pro možnost průjezdu pouze v akutních situacích a předešlo se tak potenciálně nebezpečným kolizím vozidla Policie s chodci. Projednání další úpravy značení bylo přislíbeno.

– Byly zmíněny možnosti budoucího využití objektu bývalé služebny policie v ul. Za Kovárnou

Pak nastoupila Patrola Šlapeto...

... a postarala se o hudební finále letošního ročníku. A stálo to za to. S nastupujícím soumrakem se pomalu rozpouštěl ostých diváků, a tak poslední vystoupení doprovázel zpěv a tanec fanoušků staropražských melodii. Svou podporu Patrole nabídl i moderátor Ivo Zelenka. A diváci si zcela jistě odnesli o zážitek víc.

Patrola Šlapeto prozářila počínající soumrak, celý den se na pódiu střídali dámy, frajeři a elegániš

Patrola Šlapeto rozpohybovala publikum za mohutné podpory Ivo Zelenky z Fiakru

Patrola Šlapeto a Radan Dolejš

Bylo veselo, příští rok musíme připravit větší taneční plac!

Čas se nachýlil, ...příznivců a přívrženců bylo stále hodně.

... ale s večerem letošní Hašlerku opustil pan Gustav Oplustil.

Státní fond kultury ČR

Řízení letového provozu
České republiky

Soukromý
zemědělec
Josef Rous

LIBCICE(())NET

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI:

AKCE BYLA REALIZOVÁNA S FINANČNÍM PŘÍSPĚNÍM STŘEDOČESKÉHO KRAJE

Středočeský kraj

FESTIVAL K POCTĚ KARLA HAŠLERA POŘÁDÁ LIBČICKÝ OBČANSKÝ SPOLEK LOS

A ještě nezapomenout...

Hašlerka, to je především staropražská muzika a Hašlerovy písničky. Ale nevím, nevím, jak by to celé vypadalo bez Karolíniny tvořivé dílny. Letošní téma, „fascinátory“, zaujalo nejen děti, ale i dospělé. Nejedna z účinkujících či divaček neodolala a po chvíli odcházela dozdobena tímto zásadním módním doplňkem.

Karolíniny dílny byly neustále plné...

...a výsledky tomu také odpovídaly

Kasa, ale dobrovolná. Mezi vzácnými hosty jsme rádi přivítali i starostu místních sokolů.

Těšíme se příště!

Moderátor a ředitel konzultují

Paní Boháčková a její elegance!.. toť nenu-cený diktát Hašlerky

Fotografie a text Marek Coufal

Snow film fest 2017 v Kotelně

Tři ročníky, šest večerů, čtyřicet filmů, deset hostů, čtyři koncerty. Taková je bilance libčických outdoorových filmových festivalů, jarní Expediční kamery a podzimního Snow film festu.

Exkluzivním hostem blížícího se Snow film festu bude hvězda letošní himálajské sezóny Zdeněk „Háček“ Háč. Tento mladý muž, povoláním horský a lyžařský vůdce, se v tomto roce zapsal do historie horolezectví, když spolu s Markem Holečkem vylezl novou cestou na osmitisícový vrchol Gasherbrumu I. O tom, co znamená lézt v Himálaji alpským stylem a proč je jejich výstup největší událostí českého horolezectví od dob Josky Rakoncaje, bude Háček povídat ve své přednášce.

Hudební tečku za festivalem nabídné skvělá slovenská písničkářka Katarzia. Autorský nu-folk-rap, nenásilný a přirozený mix žánrů, bude jistě intenzivním zážitkem pro ty, kdo vydrží do konce festivalu. Pokud se chystáte jen na koncert, přijďte před osmou hodinou.

A na závěr jedna velká novinka. Festival se poprvé uskuteční v nedávno otevřené, unikátní historické Kotelně v areálu libčické šroubárny. Sesterská budova oceňovaného Uhelného mlýna, přímo pod historickým komínem, prošla přerodem na společenský prostor a Snow film fest bude jednou z prvních akcí, které bude hostit.

Zapište si datum:
sobota 2. prosince 2017 od 15.00.

Více informací o programu v online verzi Libčických křížovatek - www.libcickekrizovatky.cz.

SNOW FILM FEST

2. prosince '17
areál Šroubárny
KOTELNA
LIBČICE
nad Vítavou

Nejlepší filmy uplynulé sezony
Zdeněk „Háček“ Háč
GASHERBRUM
koncert KATARZIA

NA SFF '17 VÁS ZVE
LIBČICKÝ OBČANSKÝ
SPOLEK LOS

více informací na:
www.LibcickeKrizovatky.cz

KATARZIA
KOTELNA
AREÁL ŠROUBÁRNÝ
LIBČICE nad Vítavou

02. 12.
od 20:00
KONCERT

více na: www.LibcickeKrizovatky.cz

U KOTELNA
SNOW FILM FEST

– pro spolky nebo pro bydlení, starostou bylo přislíbeno, že k tématu proběhne diskuse.

– K záměru výkupu domů na náměstí Svobody jsme apelovali na vedení města, aby dobře zvážilo jakým způsobem potenciální změny náměstí provést, zmínili jsme, že umístění společenského sálu by bylo vhodnější v areálu libčické ZUŠ, která by takový prostor rovněž dokázala aktivně využívat, a k níž přiléhá zahrada s dostatečným volným prostorem i pro akce kombinované současně v exteriéru. Dlouhodobě jsme toho názoru, že má takovému rozhodnutí předcházet kvalitní rozbor všech možných variant řešení vybudování víceúčelového sálu, záležitost se má řešit v celém kontextu města a preferujeme pro tento projekt možnost využití pozemků a objektů ve vlastnictví města. Současně by měly být při úvahách o umístění nového objektu využity materiály a data o Libčicích získaná při projednávání strategického plánu města, který by na tuto otázku měl dokázat odpovědět, ale stále není dokončen.

– Navrhli jsme zařadit do plánu investic projekt a realizaci zahradnických úprav v areálu školky, zejména v prostoru svahu u nové přístavby.

– Navrhli jsme prověřit možnost modernizace veřejného osvětlení s využitím nových technologií LED a za přispění dotačních titulů, které by mohly pomoci se snížením počátečních nákladů na modernizaci. V současné době je zpracováván pasport osvětlení, z něhož mají vzejít i návrhy opatření do budoucna.

– Navrhli jsme zpracování projektu a realizaci bezbariérových úprav všech veřejných městských budov (zejména škol a městského úřadu), které svými parametry neodpovídají současným požadavkům na užívání osobami se sníženými schopnostmi pohybu.

– Dotazovali jsme se, proč nebyl objekt č. p. 735 („Ludvík“) pro novou služebnu policie rekonstruován najednou jako celek, nýbrž se část oprav (zejména 1/2 fasády) provádí samostatně v rámci jiných zakázek

30. 1. Obdrželi jsme pozvánku na ZM č. 15, konané 8. 2. 2017.

– Radě města posíláme naše návrhy na doplnění plánu investic na rok 2017 zmiňované na pracovním jednání ZM 18. 1. 2017.

– Radě města posíláme návrh na doplnění lokalit řešených ve změně č. 6 územního plánu o křížovku Na Zabitém, kterou považujeme jako nevhodně navrženou a v aktuálních provedení za dopravně málo bezpečnou a žádáme prověření možnosti alternativního řešení.

Schůzka řídicí skupiny pro tvorbu strategického plánu se přesouvá. Náhradní termín je 20. února.

31. 1. Obdrželi jsme pracovní materiály k ZM č. 15.

↓ Únor 2017 ↓

3. 2. Obdrželi jsme doplňující pracovní materiály k ZM č. 15.

6. 2. Do podatelny městského úřadu podáváme připomínky k návrhu zadání změny č. 6 územního plánu. Zveřejněný návrh zadání považujeme za chybně zpracovaný a nedostatečný, proto žádáme jeho přepracování a nové zveřejnění.

0 urbanismu...

Nad otázkami urbanismu, které připravil Martin Sekera, diskutují:

Petra Pelešková, stavební inženýrka
a zastupitelka za LOS

Martin Šimon, urbánní geograf

Patrik Hoffman, architekt

Martin Sekera, historik

Co to vlastně je urbanismus a urbanizace?

Patrik Hoffman: V jednoduché větě je to tvorba prostředí, ve kterém žijeme. Prostor, který žije, pak vytváří mezilidské vztahy. Špatným urbanismem můžeme způsobit, že se vztahy rozkládají a nefungují, naopak dobrým urbanismem můžeme napomoci tomu, že spolu lidé žijí a sdílí společný život ve městě.

Martin Šimon: Urbanismus je praktická disciplína, která se snaží vyřešit vztahy na území, kde lidé bydlí, pracují, kam chodí nakupovat. Mají být pokud možno logicky uspořádané a mezi těmito funkcemi v území by nemělo docházet ke konfliktům. V urbanismu je důležité plánování, protože když se někde postaví dům nebo komunikace, tak tam v tom místě stojí nejméně sto let.

Příklad špatného urbanismu je třeba v Praze zastávka metra Letňany. Lidé reálně bydlí jinde a musí jít půl kilometru někde přes pole, nebo nějakou zkratkou, aby se dostali domů.

Martin Sekera: Do urbanizace a do sociální mobility, tj. pohybu lidí po mapě země, hodně zasáhla v 19. století železnice. A když jedete po lokálních tratích, tak si všimnete, že jsou zastávky často daleko od obcí. Bylo to právě konfliktem mezi starým a novým, radní měst se báli, že by přivedením zastávky vlaku přímo k obci způsobili zánik určitých typů živností, především povozníků, a proto si vymýšleli, že železnice má být v určité vzdálenosti. Naopak v našem městě trať umožnila vznik nového centra výroby.

Jak jsou na tom s urbanismem Libčiče?

Martin Šimon: V Libčicích je spousta míst, třeba ulice Vltavská, která je k podjezdu úzká. Bylo to asi dobré, když se jezdilo povozem, ale v současnosti je to dlouhodobě nevyhovující místo. Takových bodů je tu spousta a je to proto, že někde se kdysi postavil dům, tenkrát to vyhovovalo a dneska už to nevyhovuje. Taková místa by se měla nějakým způsobem přizpůsobovat současnosti.

Petra Pelešková: Na druhou stranu je tato část města určitým historickým jádrem, v blízkosti ulice Vltavské stojí dům s číslem popisným 1, v Letkách je to zase místo kolem kapličky, kolem hasičské zbrojnice. Tuším, že je to i vyznačené v územním plánu jako historická zástavba, která by měla být chráněná před nechtivými zásahy.

Patrik Hoffman: Mělo by být věcí diskuse, do jaké míry je ten který zásah adekvátní potřebám, protože někdy taková komplikovanější místa překvapivě fungují líp, než kdybychom tam vytvořili situačně a dopravně přehledné řešení. Naopak ta jistota vede k tomu, že lidé přestávají dávat pozor a jezdí bezohledně.

Dnes jsme v zajetí často dost nesmyslných norem a předpisů, které třeba určují, kolik má být kde míst k parkování. Jenže lidé také potřebují někde žít a může být i dobré je donutit, aby chodili pěšky a nejezdili autem ve prospěch toho, že žijí v kvalitnějším prostředí. Z mého pohledu není místo lepší proto, že tam lépe zaparkuji, ale že si mám kde sednout, můžu se v ulici potkat se svými sousedy, mám si kde nakoupit. Automobilismus způsobí radikální změnu ve vnímání měst, která nám dříve vyhovovala a najednou přestávají být pohodlná, protože nemohu někde zajet a zaparkovat.

Petra Pelešková: Pro mne je urbanismus i měřítko. Například takové sídliště Sahara – domnívám se, že je celkově větší, než přísluší velikosti obce.

Martin Sekera: Shodneme se teď tedy na tom, že urbánní vývoj je reakcí na proměnu potřeb lidí žijících v dané lokalitě. Tato změna vyvolává napětí mezi těmi, kteří mají rozhodovat o změně sídla. Jde o střet mezi novým a starým, ať už je to představa nebo konkrétní zhmotnění v podobě plánu, nebo pak ve stavbě samotné. Bývá to ostrý střet, protože staré je nahrazeno něčím novým. Připomeňme si rok 1897, kdy se bouralo Staré Město v oblasti Josefova v Praze. Tehdy probíhaly obrovské debaty, ve kterých pokrokaři říkali, že zbouráním se utvoří prostor pro stavbu nových budov, které budou především hygienické, charakter uliček nebude už středověký, ale moderní. To vyvolávalo pohoršení u zastánců starých hodnot, staré kultury. Do diskuse přispěl i spisovatel Vilém Mrštík svým proslulým manifestem Bestia triumphans, kterým protestoval proti asanaci historického centra Prahy. V 19. století začínala urbanizace gradovat. Ze současnosti bych zase připomněl událost, kdy do Letenské pláně, prostoru, který byl dlouhodobě prázdný,

architekt a jeho partner Národní knihovna určili místo pro velkostatbu nové knihovny. Také to vyvolalo velké střety.

Je tedy nezbytné, aby při rozvoji města docházelo ke střetům, nebo lze nějak hledat kompromis? Jak se dosáhne konsensu?

Patrik Hoffman: Já jsem vždycky zastáncem konsensu a dialogu před střetem. Jsem přesvědčen, že střet produkuje negativní energie. Měli bychom být vychováni k dialogu, naslouchat si.

Petra Pelešková: Pokud má vzniknout něco výrazně jiného, než to, co v místě původně bylo, a záměr se provádí bez vysvětlení, bez zasazení do historického kontextu, pak takový projekt nemusí být dobře přijat. Příkladem je velká diskuse kolem Tančického domu architekta Miluniče. To byla „pecka“, která se zde objevila krátce po revoluci. Spousta lidí mělo dlouhou dobu velký problém dům přijmout, a přitom dnes už nám připadá, že tam byl vždycky. Jsou to přirozené stavy, které však nemusí nastat vždy. Je to celé o komunikaci, vysvětlování a diskutování.

Patrik Hoffman: Možná je to tím, že jsme málo poučitelní z vývoje kolem nás. Tančící dům totiž ukázal, že i to nové může být přínosem a dobré.

Něco podobného jsem zažil na Sněžce, kde jsme s Martinem Rajnišem postavili Poštovnu. Její podoba byla také předmětem velké diskuse. Výsledný návrh vzešel právě z konsensu, shodli jsme se na vytvoření dočasné a snadno odstranitelné stavby, která by zároveň řešila aktuální potřebu mít na Sněžce něco, co bude lidem přístupné, co jim bude sloužit. Vzniklo to po šílené diskusi, kdy na straně národního parku bylo vše vnímáno velmi negativně. Především šlo o to, zda Poštovna nebude ohromný dům.

Po dokončení stavby jsem pak při nějaké cestě nahoru potkal člověka, který byl jejím největším odpůrcem. Poštovna z místa, kde jsme se setkali, skutečně nebyla vidět. Zeptal jsem se ho, co si o tom tedy myslí. A on mne zaskočil tím, že řekl, že teď už to přece nikoho nezajímá.

Foto: Tomáš Lisý

Já jsem přitom čekal důležitou reflexi, protože když něco navrhnu, tak se snažím přemýšlet, vytvořit něco, co funguje a pak mne zajímá, jestli to skutečně funguje, a jestli jsem to navrhl správně. Někdy se stane, že se zmýlíme a pak je to pro nás poučení, že příště to máme udělat jinak.

Martin Šimon: To, co jste teď popisovali, je taková vlajková architektura, důležitá spíše z pohledu vnější prezentace města. Pro obyvatele je ale podstatná ta „každodenní“ architektura, jejíž plánování je daleko méně konfliktní, je možné je založit na datech, na reálných potřebách v území. Je to trochu jiný typ problému a vyžaduje diskusi a analýzu, která bude podporovat rozhodnutí. Jestli chci změnit image města, které je industriální, tak tam postavím „šílenou“ skleněnou knihovnu, kterou budu dávat na všechny pohlednice, aby lidi začali takové město vnímat jinak než dříve. Ale když řeším běžnou infrastrukturu na každodenní použití, tak to není tolik konfliktní a je ji možné rozumně plánovat.

Martin Sekera: K plánování je třeba vzít v úvahu celé spektrum dat, která se týkají lidí, kteří v daném městě žijí, zvyků, stojící infrastruktury, přírodních podmínek. Je to zkrátka soubor, který nemůže být tvořen amatérsky, musí být v kvalifikované podobě k dispozici těm, kteří o městě rozhodují.

Petra Pelešková: V plánování rozvoje města je také potřeba sofistikovaného člověka, který si uvědomí, že se všechno nedá dělat direktivně, naopak je nutné lidi z města propojit, sestavit data jako podklad pro toho, kdo začne něco vytvářet. Musí to být člověk vstřícný k okolí, někdo s nadhledem, schopností komunikovat a především naslouchat, a ten, kdo dokáže v zájmu ostatních potlačit vlastní ego pro trvalejší hodnotu. A nemusí to být specialista, aby tomu všemu rozuměl, spíše manažer.

Patrik Hoffman: Také si to myslím. Pokud bych se měl zabývat rozvojem obce, musím vědět,

jaké nástroje k rozvoji potřebuji. K tomu, abych se dobře rozhodl, potřebuji znát data a informace, které získám od lidí, kteří tu žijí. A ten materiál pak ve výsledku slouží mně nebo volným zástupcům k tomu, aby se dobře rozhodli.

Je pro město výhoda, když má historické centrum?

Petra Pelešková: Výhodou je, že to, co setrvalo, vydrželo třeba ze středověku do současnosti a je určitým způsobem historií prověřeno. Historické jádro je centrum, příjemný prostor, je to místo, které má měřítko. V historických jádrech obecně nejsou přerostlé budovy, nic, co by ohromovalo velikostí, co by na vás pomyslně padalo. Může tu, dejme tomu, být velký kostel, ale ani to není pravidlo. Nová zástavba se může od starého centra odvíjet, vzájemně si ale obě části nemusí konkurovat. Myslím si, že je určitě plus, když historické jádro ve městě je. Když se vytváří nové, tak nikdy předem nevíte, jestli bude potřebám města ve výsledku vyhovovat.

Patrik Hoffman: Pro mne historické centrum vždy představuje snáží identifikaci s daným místem, je to prostor, který funguje několik desítek či stovek let, vytváří genius loci, ač je těžko uchopitelné, je omíláno léty a tvoří identitu místa. Další rozvoj je tedy rozvojem této identity.

Martin Šimon: Někdy nemusí být historická zástavba zárukou úspěšného rozvoje. Příkladem mohou být některá města v bývalém východním Německu, která mají krásnou historickou zástavbu, a ta je jim vzhledem k demografickému i jinému vývoji úplně k ničemu. Když se musí stará zástavba opravit a současně se chce zachovat původní podoba i proto, že si to přejí lidé zde žijící, jsou náklady výrazně vyšší. Historická zástavba tedy může být ve městech i zátěží. Ve srovnání s městem, které není historické, to celé čistě ekonomicky vyjde mnohonásobně draž.

Martin Sekera: Nemít historické jádro ale není důvodem mít pocit, že není možné vytvořit identitu místa.

8. 2. Proběhlo letošní první řádné jednání zastupitelstva města. Odkaz na videozáznam najdete na webu LK.

14. 2. Starosta Pavel Bartoš rozeslal zastupitelům studii „Městský dům s náměstím“, která byla představena na prosincovém jednání ZM. Na webu města studie v tomto termínu nevisela, ke shlédnutí byla alespoň na našem webu.

Obdrželi jsme také znění žádosti o dotaci na strategické dokumenty města, kterou si chceme prostudovat již od dubna loňského roku.

15. 2. Ilona posílá šéfredaktorce Libčických novin článek do březnového čísla, zároveň žádá o zveřejnění spolu se svou malou fotografií.

20. 2. Schůzka řídicí skupiny pro tvorbu strategického plánu v náhradním termínu se přesouvá. Náhradní termín je tentokrát 20. března.

21. 2. Ilona obdržela odpověď redakční rady, která po projednání žádosti o zveřejnění svého článku spolu s fotografií požadavek zamítla s tímto sdělením: „Redakční rada LN projednala na své schůzi 20. 2. 2017 požadavek umístování fotografií pisatelů společně s články a rozhodla, že v současné době používaném grafickém systému toto není vhodné“ (pod sdělením podepsán radní Ing. Urbánek).

24. 2. Krajský úřad Střč. kraje zasílá Petře rozhodnutí, kterým městskému úřadu v Libčicích nařizuje poskytnout požadované dokumenty týkající změn v projektu a stavebních úprav při rekonstrukci budovy č. p. 735 tzv. „Ludvík“ pro služebnu Policie ČR. O materiál jsme žádali již v polovině loňského roku, resp. jako podklad pro jednání zářijového zastupitelstva, když se jednávaly vícepráce stavby.

↓ Březen 2017 ↓

1. 3. Tajemník úřadu konečně zasílá korespondenci s Policií ČR, z níž je zřejmé, kdy se město o požadovaných změnách projektu a jejich rozsahu dozvědělo. Zůstává záhadou, proč se s těmito údaji dělají před zastupiteli (opozičními) takové tajnosti. I nadále má jít o neveřejnou informaci.

7. 3. Obdrželi jsme zápis z jednání RM č. 5/2017, v němž je uvedeno usnesení o výsledku hodnocení a přidělení dotací z rozpočtu města. O dotacích psala Tereza podrobněji na webu LK v článku „Téměř půl miliónu korun na kulturu, sport a další občanské aktivity“.

12. 3. Tereza žádá radu města o vysvětlení, proč oproti doporučení dotační komise u některých žadatelů snížila přidělenou částku a u jiných ji naopak zvýšila.

14. 3. Petra se byla na městském úřadě seznámit s materiály týkajícími se dosavadního projednání změny územního plánu č. 6 i již schválené změny č. 5. Veškerý materiál k prostudování poskytl tajemník úřadu.

16. 3. Dostáváme pozvánku na jednání ZM č. 16.

18. 3. Ing. Hromada, PhD., oznamuje ostatním zastupitelům, že se vzdává svého mandátu zastupitele. Na jednání ZM č. 16 tedy bude skládat slib nový člen zastupitelstva za SNK Libčehradu (bude jím pan Josef Nováček).

Směrem od Prahy k Libčicím mají všechny obce společnou přítomnost řeky Vltavy, a železnice. Čím se Libčice od ostatních odlišují - ať už pozitivně nebo negativně? Jak by se Libčice měly rozvíjet?

Martin Šimon: Efekt blízkosti velkoměsta má zásadní vliv skoro na všechno. Zhruba před 30 lety, před 20 lety intenzivněji, začal přesun lidí do pražského zázemí. Lidé ale potřebují dojíždět do práce, kterou mají nejčastěji v Praze: aktuálně z Libčic do Prahy dojíždí asi 40% pracujících. Infrastruktura, kterou železnice je, předurčuje Libčice k rezidenčnímu charakteru. Vzdálenost k místu zaměstnání limituje i to, jaké skupiny lidí se sem mohou přistěhovat, protože už jsme na hraně rozumné dojížděky.

Podobně jako železnice, i řeka byla historicky linií rozvoje obchodu. Dnes naopak představuje spíše bariéru: lidé z druhého břehu, kteří by sem mohli jezdit, nakupovat tu, případně tu i bydlet, to nedělají, protože se na protější stranu nedá snadno dojet. Železniční trať je naopak bariérou přístupu k řece, takže když někdo chce něco zásadního udělat s Libčicemi, měl by tuto situaci nějak vyřešit.

Patrik Hoffman: Při řešení dostupnosti nové kotelný jsme řešili propojení s městem a jedna z úvah je otevřít sem stávající podchod pod tratí. Je to jedna z mála možností, kde se dá ještě dneska přidat propojení.

Martin Sekera: Před volbami se v Libčicích často objevují slogany o tom, že chceme zachovat naše malé klidné městečko. Je to odkaz na jeho rezidenční charakter. O to větší je pak zodpovědnost za to, jakou ta malost a klidnost bude mít kvalitu. Pokud má město vyhovovat obyvatelům, být moderní a srovnatelné s okolními obcemi, tak musí být jeho rozvoj založen na nějaké dlouhodobé představě, formulované konkrétně ve strategickém plánu. Máme ho?

Petra Pelešková: Aktuálně ne. Snažili jsme se, aby strategický plán Libčice měly, protože ho považujeme za významný dokument, který nastavuje určité linky do budoucna v návaznosti na věci, které v místě existují a jsou hodnotné. Tento dokument má ale bohužel nejen u nás v obci poněkud zprofanovaný význam. Způsobily to do jisté míry dotační programy, v nichž byly přidělovány body za zpracovaný strategický plán. Mnoho obcí si jej proto nechalo zpracovat jen formálně. My bychom byli rádi, kdyby naše město mělo strategický plán, ale opravdový, včetně analyzovaných dat, kvalitních podkladů, vzešlých mimo jiné ze setkávání se s lidmi, jichž se týkají jednotlivé oblasti, které je potřeba zachytit. Nesetkali jsme se ale s pochopením, spíš jsme byli na obtíž. V současnosti tedy máme pouze koncept, pár čísel ze statistické ročenky. Uvidíme, jaký posun nastane po nedávném výběru koordinátorky strategického plánu.

Martin Šimon: Při strategickém plánování je podle mých zkušeností samotná aktivita důležitější než výsledek. Je potřeba dát dohromady víc lidí a využít odborností všech místních expertů. Společně se pak přijde na nápady, na které by se jinak nepřišlo. Výsledkem by měl být konsensus nejenom lidský, ale také založený právě na zhodnocení dat, sociologických, hospodářských a dalších.

Poslední dobou se v Libčicích hodně diskutovalo o vzniku náměstí. Kde by podle vás mělo být? Tam, kde se to dnes náměstí (Svobody) spíše jen jmenuje?

Patrik Hoffman: Můj pohled je pohledem zvenku, protože to tu ještě dostatečně neznám. Mně ten prostor vždycky připadal spíš jako křižovatka. Jenom když si představím, že se tam shromáždí nějaká lidé, ptám se, kde zaparkují, jak se tam dostanou bezpečně, aby nezkolabovala doprava v Libčicích, protože svým způsobem tudy projedou všechna auta ve městě.

Skutečně jen velmi okrajově znám situaci kolem kulturního domu. Tam jsem si potenciální centrum dovedl představit, ale takový záměr by musel být na základě strategického plánování podpořen ve svém vývoji a růstu.

A v areálu bývalé šroubárny taková možnost také existuje, ale nechci říkat, že by to tak mělo být, protože by to mělo být předmětem nějaké diskuse.

Petra Pelešková: Potřeba shromažďovacího prostoru se podle mého názoru dost změnila. Na náměstí kdysi býval trh, za komunistů se zde manifestovalo, později i demonstrovalo s transparenty. Dnes už ta potřeba taková není. Pro mne by náměstí mělo význam s parkovou úpravou, kde si lidé sednou na lavičku, popovídají si.

Martin Šimon: V Libčicích se přes den po městě pohybují dvě hlavní věkové skupiny. Jsou to staří lidé a maminky s dětmi. Pro ně, jako hlavní uživatele, je správně prostor optimalizovat. Také bychom se měli ptát, zda pro tři vesnice, které naše město tvoří a mají svoje urbanizační jádra, je náměstí Svobody vůbec centrem. Není tedy smysluplnější investovat do kvality těch stávajících míst, než vybudovat náměstí, kam ani nikdo

nebude chodit? Ještě je potřeba si uvědomit, že stávající dílčí centra jsou jaksi rozsesta a kdyby se udělalo jedno centrum větší, je pravděpodobné, že by se ta dílčí zlikvidovala.

Petra Pelešková: Také jsem spíše pro posilování lokálních center a jejich vazeb. V Libčicích chybí pohodlné pěší propojení dílčích center – Chýnova a Letek. Tyto části jsou ve skutečnosti velmi blízké, nemají ale dobré a pohodlné spojení.

Patrik Hoffman: Funkční vazby v území jsou hodně důležité, pokud nejsou, tak město přestává fungovat. Někdy je vhodné „pustit žilou“, umožnit lidem pohyb a nabídnout jim novou možnost. Já se třeba neztotožním s názorem, že čtyři kilometry (*od Hašlerovy vily na konec ulice Pod Viničkou, pozn.red.*) musí být nezbytně nutně daleko, je to o kvalitě služby a kvalitě prostředí. Skutečně je otázka, jestli nápad vytvořit v Libčicích „supercentrum“, je vůbec dobrý a jaký typ toho prostoru je vlastně důležitý.

S vizí rozvoje města je potřeba spojit i to, k jakému počtu směřujeme a s touto rozvojovou úvahou si říct, kolik center, kolik obchodů, se tady může uživit. Ale souvisí to i s tím, co jsme si říkali na začátku, jak moc jsou Libčice propojené s druhým břehem, okolními městy, jestli by Libčice mohly být zajímavou výletní destinací pro Prahu. Kdyby se podařilo je propojit cyklostezkou, pak už je to výletní cíl. To by všechno pomáhalo budovat tu důležitou infrastrukturu a pomáhat tomu, aby se tady užívala.

Jednal jsem s lidmi, kteří uvažovali o tom, že tady otevrou pivovarskou restauraci. Může tím přijít pozitivní efekt, i když tu služby tohoto druhu už jsou, nemusí si jen konkurovat. Vždycky je důležité, jak se s těmito věcmi pracuje. Jiné pojetí může z Libčic udělat atraktivní destinaci.

Martin Sekera: Já bych navrhoval debatu ukončit, aniž by byla uzavřená. Myslím, že vyjádřila to, jak těžké je přemýšlet o rozvoji města a o tom, co se nazývá urbanismem města, urbánním rozvojem. Musíme doufat, že ta náročnost budoucí radnice neodradí a že se to obrátí v dobrou perspektivu.

CHYTÍ STRATEGICKÝ PLÁN DRUHÝ DECH?

Koncertní síň, městský dům, parkoviště u nádraží, nové náměstí, rozšíření základní školy, sportovní hala, spolkový dům se sálem, tělocvična, spolkový dům bez sálu, parkoviště u zastávky v Letkách, parkoviště u šroubárny, stezka na Liběhrad, lávka přes řeku, půdní stavba v budově umělecké školy, atd. To je zcela určitě neúplný výčet nápadů, které jste mohli v posledních letech zaznamenat v Libčických novinách, v zápisech ze zastupitelstva nebo jen pouliční šuškanou. Co je opravdu potřeba? Co hoří nejvíc? A když to vše postavíme, zvládneme se o to postarat? A nezapomněli jsme na něco zásadního, co našemu městu chybí a na co by nakonec nezbyly finance?

Vedení města chybí jasná vize, jak mají Libčice za dvacet - třicet let vypadat. Skáče od jednoho tématu k dalšímu, některé odkládá, jiné řeší horkou jehlou. Je to pochopitelné, chybí nám strategický plán.

Otázka strategického plánu Libčic není žádnou novinkou. Kolegům zastupitelům jsme jej navrhli zpracovat už před více než dvěma lety. Po slibném začátku, kdy jsme měli možnost připomínkovat úvodní část dokumentu z pera RNDr. J. Huka, a na následných několika veřejných setkáních jsme diskutovali jednotlivé stránky fungování naší obce. Poté však tvorba to-

hoto důležitého koncepčního dokumentu ustala a téměř rok se fakticky neposunula.

Souběžně s veřejnými pracovními schůzkami nad SWOT analýzou si radnice v loňském roce nechala zpracovat žádost o dotaci na „Strategické dokumenty města“. A byla úspěšná! Získala více než 2 mil. Kč, které by měla nyní použít na zaměstnání **koordinátora** tvorby strategického plánu, najmutí **zhotovitele** strategického plánu, a zadání **urbanistické studie**.

Dotace na vytvoření strategického plánu města je velmi štědrá, finance tedy nejsou

limitem. Koordinátora se aktuálně k říjnu již podařilo vybrat, je jím Mgr. Kateřina Hrachovcová, a práce se tedy opět rozjíždí naplno.

Je nasnadě, že zpracování strategického plánu by totiž výše zmíněným investicím mělo předcházet a mělo by mít jednoznačnou prioritu. Teprve jistota v podobě tohoto důležitého koncepčního dokumentu, na kterém se subjekty působící v zastupitelstvu musí rámcově shodnout, zaručí, že realizované záměry budou dlouhodobě udržitelné a že město vynaloží své finance smyslně.

Tereza Nehasilová

Dočkáme se architektonické soutěže na náměstí Svobody? Inspirujme se u sousedů!

To je otázka, na kterou bychom mohli zdánlivě dostat jednoduchou odpověď ANO – dočkáme, nebo NE – nedočkáme. V tuto chvíli však takto jednoznačně odpovědět neumím. Pomyslná ručička vah se možná začíná naklánět zpět na stranu „ano“, ale jasnou odpověď v podobě aktivní přípravy soutěže stále nemáme. Také odpověď na otázku, proč vedení města váhá, by z mé strany byla spíše spekulací než seriózní úvahou, proto se do ní nebudu pouštět. Vráťím se proto raději k naší myšlence soutěž uspořádat.

Na začátku nápadu s veřejnou architektonickou soutěží stál zájem zadat projekt na řešení celého prostoru náměstí Svobody, tedy území sahajícího od koupaliště až dolů na křižovatku u městského úřadu. Jde o plochu v samém centru města, která se sice nazývá náměstím, avšak jako náměstí vůbec nevypadá, je to spíš dlouhá ulice v kopci zakončená dole křižovatkou. Proto jsme přišli s návrhem vypsání na zpracování nového konceptu náměstí veřejnou architektonickou soutěž, která by nám všem nastínila, jaké možnosti svažitý prostor nabízí. Návrh našel v zastupitelstvu pochopení a shodu a byl jednohlasně přijat.

Domnívám se, že většina z nás, kteří byt jen občas stoupáme ulicí či náměstím Svobody vzhůru, si její současné nedostatky uvědomujeme. Chybějí zde pohodlné a od aut oddělené cesty pro pěší, středová plocha se stromy a keři postrádá městský mobiliář, nevybízí k posezení ani k delšímu setrvání, vzrostlá zeleň by zasloužila obměnit, atd. Většina obyvatel tudy jen proběhne cestou domů, do školy, do zaměstnání, do Sokola apod. Jde však o poměrně velkou a významnou část centra, která si zaslouží větší pozornost a odbornou péči již od první fáze úvah o změně, to jest od návrhu nového uspořádání náměstí. Náměstí Svobody prostě potřebuje oživit jako celek.

Důvodů, proč pro zpracování projektu hledat autora návrhu právě prostřednictvím veřejné architektonické soutěže je jistě mnoho, nám se

zdá být důležité hledisko nového úhlu pohledu na lety zažitou podobu náměstí a s tím spojená šance objevit nové možnosti jeho členění a využití. Byli bychom rádi, aby se oživila nejen „zeleň“ část náměstí, nýbrž aby celý prostor získal podobu odpovídající 21. století. Po jednání červnového i zářijového zastupitelstva jsme ale byli velmi zklamáni, když se vedení města přes původní společnou shodu pokusilo souhlas s vypsáním soutěže zrušit a celou obnovu náměstí zúžit jen na nový dům proti úřadu.

Dá se jistě pochopit, že se někdo může obávat, jak kvalitní návrhy architektů do soutěže přinesou, lze být vnitřně nejistý z veřejného jednání projektů, mít otázky, jak veřejnost předložené návrhy přijme, zda si je jako vedení města budeme umět obhájit. Ale pokud se nepokusíme takovou soutěž zodpovědně připravit a nezrealizujeme ji, nikdy se odpovědi na tyto otázky nedozvíme a zůstaneme stále u otazníků. Buďme trochu velkorysí, mějme nadhled a s otevřenou hlavou přemýšlejme, jak v Libčicích dosud spící místa probudit do krásy.

Při jednání zastupitelstva jsme si vyslechli řadu námitek, které zde nechci vyvracet. Ráda bych závěrem zmínila něco jiného. Na webových stránkách České komory architektů www.cka.cz lze nalézt mnoho realizovaných soutěží s tematickým zaměřením podobným našemu. Mezi zadavateli zde najdete velká města, ale i obce menší než Libčice. S překvapením třeba zjistíte, že již v roce 2013 soutěž na architektonickou koncepci obce vyhlásili nedaleko od nás, v sousedních Úholičkách. V této souvislosti se zamysleme nad tím, zda se trpělivý koncepční přístup k rozvoji obce vyplácí: Úholičky v posledních letech doslova rozkvetly a v loňském roce dokonce získaly titul „Vesnice roku 2016 Středočeského kraje“.

Dejme tedy i my šanci centru Libčic obláci si nový kabát!

Petra Pelešková

20. 3. Tereza se zúčastnila schůzky řídicí skupiny k tvorbě strategického plánu. Mluvilo se o dotaci na strategické dokumenty města, kterou město získalo od MMR, nutnosti upravit původní harmonogram prací, o výběrovém řízení na koordinátora (0,5 úvazek, zaměstnanec MěÚ na 2 roky) i o soutěži na dodavatele SP. Na schůzku byl pozván ateliér Foglar Architects. Řešilo se dokončení studie „Městského domu“. Tereza navrhla svolat na téma „Náměstí“ veřejnou diskuzi.

21. 3. Rada města nám vysvětlila, proč rozhodla ve věci přidělení městských dotací tak, jak rozhodla.

Obdrželi jsme podrobnější informace k dotaci na strategické dokumenty města, znění žádosti a rozhodnutí o přidělení dotace.

22. 3. Tereza obdržela na vyžádání od tajemníka úřadu seznam budov ve vlastnictví města.

29. 3. Navrhujeme doplnit program následujícího jednání ZM o body „Revitalizace náměstí Svobody“ a „Libčické noviny“.

↓ Duben 2017 ↓

4. 4. obdrželi jsme pozvánku na „veřejné zasedání“, na kterém budou představeny projekty – Městský dům na náměstí Svobody, Revitalizace parku na náměstí Svobody, Koncertní sál na zahradě ZUŠ a Rozšíření kapacity ZŠ. Setkání se koná 20. 4. na Plovárně.

5. 4. Zasedli jsme s kolegy zastupiteli k jednání. V průběhu večera došlo k několika názorovým průnikům mezi koaličními a opozičními zastupiteli. Z těch podstatnějších zmiňme náš návrh na vyhlášení architektonické soutěže na revitalizaci náměstí Svobody ve spolupráci s ČKA a 100 % shodou napříč zastupitelstvem schválený výkup domů na náměstí. Úplný záznam z jednání zastupitelstva můžete shlédnout na našich stránkách www.libcickekrizovatky.cz.

19. 4. Obdrželi jsme zápis z jednání RM č. 8/2017 – v rámci pokračujících příprav ohledně revitalizace náměstí Svobody byli dva členové rady pověřeni zjištěním podmínek další možné koupě domu č. p. 240.

20. 4. Zúčastnili jsme se veřejného představení připravovaných městských projektů. Ateliér Foglar Architects představil projekt „Městského domu“ a také zcela novou studii „Úpravy parku na nám. Svobody“. Ředitel ZUŠ Libčice Vladimír Kliment představil návrh koncertního sálu na školní zahradě.

24. 5. Poslali jsme radě města připomínky k opakovaně zveřejněnému zadání změny č. 6 Územního plánu sídelního útvaru Libčice nad Vltavou (ÚPnSU). Dokument zveřejněný začátkem roku obsahoval mimo jiné formální chyby a byl stažen. Některé naše původní připomínky byly vzaty v úvahu a zadání přepracováno. Další připomínky jsou stále aktuální. Navrhujeme doplnit lokality o křižovatku Na Zabitém. Dále je potřeba se dopravními otázkami zabývat hlouběji; řešit kvalitu veřejných prostranství a zadržování srážkových vod, a to nejen v nových rozvojových lokalitách; zabývat se kapacitou ČOV. Zásadně nesouhlasíme se zrušením povinnosti pořídit v rozvojové lokalitě Nad koupalištěm regulační plán. K čemu regulační plán slouží se můžete dočíst na webu LK.

Anketa o libčickém náměstí...

Úvod

Libčice nad Vltavou vznikly spojením tří vesnic – Chýnova, Letek a Libčic. Městem byly jmenovány čtvrt století poté, v roce 1948. Není proto překvapivé, že nemají klasickou městskou zástavbu – a nemají náměstí.

Poslední dobou se ve městě hodně diskutuje o tom, zda bychom si náměstí, které bezesporu ke většině měst patří, neměli uměle vytvořit. Na konci roku 2016 byl na zastupitelstvu dokonce přestaven návrh na úpravu křižovatky u městského úřadu a vybudování nové stavby na místě dvou domů, jejichž nákup zastupitelstvo na návrh koalice Liběhrad–Top09–ANO schválilo. V plánovaném komunitním domě by podle návrhu měl vzniknout sál a prostory pro místní spolky.

Máme za to, že v tomto ohledu se dočista zapomnělo na veřejnost a místní odborníky – nebo vás se někdo ptal, zda si takovou výraznou – a také ne levnou – změnu tváře města přejete? Anebo alespoň – dostali jste na vybranou, která varianta takové úpravy by se vám líbila nejvíce? Obávám se, že ne. Na veřejném setkání na Plovárně v dubnu 2017 byl prezentován pouze návrh jediného řešení.

Dovolili jsme si proto k veřejné debatě přispět oslovením jedenadvaceti osob, o nichž si myslíme, že mají k této problematice co říci. Jde o architektky, staváře, odborníky souvisejících profesí, anebo místní významné osobnosti, starousedlíky i nově přistěhovalé. Celkem jsme shromáždili čtrnáct odpovědí, přičemž zástupci koalice nám bohužel své odpovědi neposkytli.

Anketa proběhla v březnu 2017 a byla publikována na webu LK. Některé skutečnosti se od té doby změnily, podstata ale zůstává.

Otázky

1. Náměstí bývá centrem obce, Libčice klasické náměstí nemají. Potřebujeme (potřebují) jej? Kde by podle vás mělo být? Jak by mohlo vypadat a k čemu by mělo sloužit?

2. Co Libčicím z vašeho pohledu chybí, do čeho by se mělo investovat, co by se mělo změnit, zlepšit, doplnit, rozšířit?

3. Radnice v prosinci představila studii „Městský dům s náměstím“. Viděli jste ji? Jak se vám líbí?

Petra Pelešková,

stavební inženýrka, zastupitelka za LOS

Libčicím chybí důstojný příjezd v podstatě ze všech možných směrů.

1. Náměstí s kostelem, kašnou, morovým sloupem těžko v libčických podmínkách vybudujeme, ale prostor s parkovou úpravou a velmi opatrně volenou možností parkování, kde by se mohl občas konat trh, by zde být mohl. Dnešní absence skutečného náměstí způsobuje, že Libčice na první pohled jako město nepůsobí, byť se to místním nemusí líbit. Náměstí je výrazný scelující a zklidňující prvek v zástavbě a v rámci města jich může být i víc, záleží na rozložení zástavby v ploše a terénu. Přednostně bych proto zvažovala místa, která jsou dnes třeba i jen lokálními, ale zato přirozenými centry propojenými se zbývajícími částmi města existujícími komunikacemi.

Čili na otázku, zda Libčice potřebují náměstí/náves odpovídám, že ano, ale už je vlastně mají, v původní zástavbě Letek, Libčic a Chýnova, a že je nutné především tato místa dále zvelebovat. Teprve poté bychom měli bedlivě zvažovat, kde by mohlo vzniknout jakési „velké“ náměstí. To, zda lze prostranství od koupaliště k úřadu, dnes nazývané Náměstím Svobody, přetvořit na lidmi aktivně využívaný prostor, je úkol pro zkušené architektky, stejně jako otázka, jak by měl tento celek vypadat. Samotná křižovatka před úřadem však k tomuto účelu dle mého názoru vhodná není, vhodnější je spíš prostor směrem Libušině ulici u bývalé Staré školy, stranou hlavní silnice.

2. Vezmu-li to trochu, vlastně doslova od lesa, Libčicím chybí důstojný příjezd v podstatě ze všech možných směrů, čili kvalitní silnice s dobrým značením. Bohužel zde je potřeba jednat s krajem jako jejich vlastníkem. Dále mi velmi schází přímé propojení města s řekou, železnice je stále velkou bariérou. Postrádám dostatečnou prostupnost celého území pěšími cestami, ať už do okolních obcí, nebo podél Vltavy pod šroubárnou až do Letek, ale i kratší propojení Chýnova s Letkami. Změnit by se měl pohled na parkování ve městě. Postrádám možnost bezpečného/chráněného odkládání jízdních kol u nádraží i jinde ve městě.

Libčické škole po celou dobu její existence chybí vlastní tělocvična. Je skvělé, že máme ve městě aspoň Sokolovnu, ale ta dnes již bohužel nemůže všechny potřeby výuky zajistit.

V obecné rovině mi ve městě schází koncepce a směr rozvoje, abychom věděli, co můžeme v příštích letech očekávat. S tím souvisí i to, že nevidím nic, co by město skutečně charakterizovalo, co by lidem v paměti zůstalo, když se řekne Libčice, resp. aby to nebyl jen vysoký šroubárenský komín. Nejprve bychom ale měli

investovat čas na přípravu záměrů, a teprve po důkladném zvážení peníze. Dobrá příprava a rozvaha se vždy vyplácí.

3. Studii městského domu znám, zúčastnila jsem se prezentace návrhu během jednání zastupitelstva. I když se domnívám, že je dům z vnějšku celkem líbivý, nepatří do zástavby Libčic, spíš se hodí do blokové zástavby většího města.

Pozemky vybrané pro výstavbu městského domu znemožňují do budoucna další rozvoj, protože sevrženost mezi dvěma dalšími domy je pevně daná. Jednalo by se v podstatě o zástavbu proluky. Umístění městského domu se společenským sálem pro až 170 osob mezi obytné domy považují za nešťastné řešení. Provoz společenského sálu i přes veškerou snahu o dobré zvládnutí opatření proti přenosu zvuku mezi budovami může potenciálně rušit pohodu bydlení v sousedních domech. Největší nedostatky ale vidím v úplné absenci volného prostranství, které bych v okolí takové veřejné budovy očekávala. Volný prostor nejlépe s parkovou úpravou umožní větší variabilitu využití stavby, pořádání akcí na přilehlých venkovních plochách i bezpečný pohyb návštěvníků. Návrh městského domu se také vůbec nezabývá parkováním aut při velkých společenských akcích.

Se stavbou souvisí i návrh úpravy hlavní křižovatky v centru města mezi ulicemi Chýnovská, Letecká a 5. května. Předkládané plošné vyvýšení stávající komunikace považují za nevhodné. Nejde jen o těžkou nákladní dopravu, která tudy denně projíždí do areálu šroubáren, a která by drncala přes nájezdy a sjezdy, ale i to, že se vizuálně odstraní rozdíl mezi prostorem pro auta a pro pěší a zejména pro chodce se tak stane méně bezpečným.

Petr Česák,

sportovec, aktivní člen Sokola Libčice

Libčice nemají především dobré služby. Z pohledu Sokola nejvíce v Libčicích chybí multifunkční hala s přesahem do kulturní oblasti

1. Jak píšete, náměstí by mělo být centrem města. Centrum města logicky vyplývá z umístění budov nebo zařízení, které jsou často využívány občany. Centrum města je tedy vymezeno častým pohybem občanů. V centru by měly být situovány základní služby – úřad, pošta, obchody, dopravní spojení, kulturní budovy, sportovní zařízení, atd.

Centrum se místo stane pouze přirozeným vývojem. Dle mého názoru není možné určité místo označit názvem centrum a myslet si, že se jím opravdu stane. Spíše bych se tedy zabýval otázkou, jaké jsou možnosti výstavby/úpravy nových/stávajících zařízení, které poskytují výše uvedené služby, kvůli kterým občané dané místo navštěvují. V Libčicích se nacházejí uvedené objekty poměrně roztroušené na větší ploše. Z tohoto pohledu bych náměstí jako takové aktuálně neřešil.

V případě, že by náměstí mělo vzniknout, tak mi v úvahu připadají pouze Libčice (Letky i Chýnov bych vyloučil). Náměstí by mělo být dáno také

svou velikostí, proto mi nedává smysl budovat plochu 10x10 metrů a říkat tomu náměstí. Dále by mělo být na hlavní dopravní křižovatce nebo alespoň poblíž. Osobně bych se nebál více rozpracovat variantu využití parku od náměstí Svobody směrem ke koupališti. Ano, je to do kopce, ale nějaké „vtipné“ řešení by dobrý architekt určitě našel. Druhá varianta je pracovat s hlavní křižovatkou před městským úřadem. Záleželo by o jak velké ploše bychom se bavili.

Náměstí má sloužit jako estetický střed města. Má sloužit jako shromaždiště lidí (demonstrace, pochody, trhy, koncerty, atd.) Dále by mělo sloužit jako rozcestník k dalším důležitým místům ve městě a okolí. Mělo by být přirozeně dostupné pro člověka neznalého místních poměrů, tzv. všechny cesty by měly vést na náměstí. Přes náměstí by asi měla vést hlavní silnice, cyklostezka a turistická značka.

V Libčicích je možné jako shromaždiště na jednorázové akce využít i jiné lokality, např. areál Sokola, náplavku, areál koupaliště, areál AFK, atd. I z tohoto důvodu se domnívám, že Libčice aktuálně náměstí nepotřebují.

2. Myslím, že Libčice nemají především dobré služby. Z těch nejdůležitějších bych zmínil:

- Obchod s potravinami. Takový, aby v něm bylo možné pořídit střední až velký nákup se všemi základními čerstvými potravinami – ovoce, zelenina, uzeniny, pečivo, atd.

- Dále zde chybí kvalitní nekuřácká restaurace, kam by bylo možné zajít na dobrou večeři.

- Širší sportovní zázemí – posilovna, fitko, hala, sauna.

- Kulturní zázemí – divadlo/kino, efektivně využitelný kulturní dům.

Vše však závisí na komerční soběstačnosti daných zařízení. Jak se zdá, tak pokusy byly, ale nikdy se neujaly. Otázkou je, do jaké míry byly správně realizovány. Jsou tedy oblasti, které by se měly realizovat komerčně – obchody a oblasti, kde by se mělo podílet město – sport, kultura. Z tohoto pohledu se mi jeví jako dobrá varianta efektivní sloučení sportu a kultury do jedné budovy. Vybudování multifunkčního haly se zázemím pro kulturní akce. Právě tomuto projektu se aktuálně věnujeme a rádi bychom naši představu v pravý okamžik prezentovali. Mělo by tak vzniknout místo, kde se budou realizovat jak sportovní, tak i kulturní akce. Nemůžu tedy nic jiného než konstatovat, že z pohledu Sokola nejvíce v Libčicích chybí multifunkční hala s přesahem do kulturní oblasti.

3. Studii jsem viděl. Každopádně asi jen proto, že jsem zvědavější občan. Určitě tento návrh není dostatečně komunikován občanům. Nejsem zastáncem rychlých akcí a zásadní rozhodnutí mám rád podložena fakty a čísly. O takový případ se bohužel nejedná. Z důvodu

již zmíněného projektu „hala“ se mi tato varianta nezamlouvá. Už jen proto, že řeší právě pouze kulturní oblast. Řešení mi přijde krátkozraké. Z návrhu nechápu, o jaké náměstí se jedná, z mého pohledu takto náměstí nevyplývá. Nezdá se mi ani varianta výkupu budov pro jejich následné zbourání. Určitě existují jiné varianty, jak s náměstím naložit.

Pevně věřím, že studie Městský dům s náměstím půjde k ledu a otevře se prostor pro koncepční řešení otázky sportu a kultury v Libčicích. Tady bychom pak rádi sehráli zásadní roli.

Petr Šíkola,

architekt, v Libčicích žije 2 roky

Staňme se součástí cyklistických tras

1. V Libčicích existují spíše než náměstí jednotlivá (veřejná) prostranství, jsou však bohužel využívána pro dopravní účely – křižovatky automobilové dopravy. Přimlouval bych se za preferenci a rozšíření pěších ploch, dlážděné povrchy, zeleň, zklidněnou dopravu. Nemusí jít vždy jen o náměstí.

2. Jako jedinečnou příležitost města vnímám možnost stát se součástí rekreačních cyklistických tras podél Vltavy, vznikl by tak prostor pro nové příležitosti – nová místa zastavení pro cyklisty i pěší, ubytování, další navazující služby, zatraktivnění města pro případné nové obyvatele. Je to jistě známé téma, nevidím však, že by jej někdo podporoval jako téma zásadní. Příležitost je zároveň rizikem – pokud město záměr neprosadí a v budoucnu by měla cyklotrasa vést po protějším břehu, pak se Libčice ocitnou zcela mimo dění.

3. Úvahy o zklidnění dopravy a zobytnění náměstí jsou vedeny správným směrem, bude třeba rozpracování do konkrétnějších řešení. Samotný objekt „Městského domu“ je spíše konceptem, ačkoliv přináší do centra zajímavé aktivity, které místu chybí, sám o sobě svoji hmotou náměstí nevytváří, svým řešením mne příliš neoslovuje. Městský dům by měl svým architektonickým řešením vhodně zapadnout do organismu města, bude zde přeci jen sloužit svému účelu mnoho desetiletí. Doporučil bych v další fázi oslovit ve vyzvané soutěži – dle referencí – úzkou skupinu vybraných architektů – dočkali bychom se jistě pěkného výsledku.

Karel Prášil,

architekt

Příležitost pro rozvoj Libčic vidím v zapojení areálu šroubárny do struktury města

1. Otázka náměstí, případně jiné formy veřejného prostoru v centru města je složitá a měla by být řešena urbanistickoú studií širšího centra. Vzhledem ke své náročnosti by měla být tato studie svěřena renomovaným architektům.

↓ Květen 2017 ↓

9. 6. Obdrželi jsme pozvánku na 17. jednání ZM, které se bude konat 21. 6. 2017.

12. 6. Radě města jsme zaslali dva návrhy na doplnění programu jednání. První se týká upřesnění formy plánované architektonické soutěže na podobu libčického náměstí, v druhém navrhuje využití štědrou dotaci na pořízení strategických dokumentů města a nechat zpracovat dopravní koncepci města (parkování, napojení nových rozvoj. lokalit, autobusová doprava ve městě, cyklotrasy, a další otázky) a koncepci rozvoje školských zařízení (v reakci na novelu školského zákona a požadavky ZŠ na rozšíření prostor).

13. 6. Obdrželi jsme materiály k jednání ZM č. 17.

16. 6. Obdrželi jsme zprávu Kontrolního výboru jako doplňující materiál na ZM č. 17.

21. 6. Dostali jsme pozvánku na schůzi Investiční komise, která se bude konat 26. 6. 2017.

Jednání ZM č. 17 bylo překvapivě rozděleno na dvě části. Sešli jsme se v počtu 13 zastupitelů, 2 zastupitelé oznámili, že musí v průběhu jednání ze zdravotních důvodů odejít. Starosta navrhl program zkrátit pouze na body pro koalici důležité, a to závěrečný účet města za rok 2016 a body s ním související (pokud by nebyly projednány, došlo by k porušení zák. o obcích) a návrh zadání změny č. 6 ÚP. K projednání změny územního plánu jsme žádali, aby byl přítomen zpracovatel, vedoucí stavebního úřadu p. Knoška. Protože na jednání přizván nebyl, navrhli jsme i tento bod přesunout k „méně důležitým“, kterými se budeme zabývat v příštím jednání, 28. června.

26. 6. Petra se jako host za nás zúčastnila jednání Investiční komise.

28. 6. Obdrželi jsme zápis RM č. 13. 2017.

Proběhla druhá část přerušovaného jednání ZM č. 17. Sešli jsme se paradoxně v počtu 9 zastupitelů, tedy téměř na hranici usnášeníschopnosti. Náš návrh na pořízení koncepce školských zařízení města a dopravní koncepce města z finančních prostředků dotace na strategické dokumenty města byl schválen. Návrh týkající se upřesnění typu architektonické soutěže neprošel. V průběhu diskuze vyplynulo, že koaliční zastupitelé, přestože vyhlášení architektonické soutěže odsouhlasili na jednání ZM dne 5. 4. 2017, záměr svěřit celkovou obnovu libčického náměstí odborníkům po dvou měsících již nepodporují.

↓ Červenec 2017 ↓

12. 7. Obdrželi jsme zápis ze ZM č. 17/2017.

24. 7. Obdrželi jsme zápis z RM č. 14–2017, kde nás překvapila informace o objednání demografické studie a projektových prací na rozšíření kapacity ZŠ.

V návaznosti na zápis RM č. 14 se Petra dotázala, zda zmíněná objednávka demografické studie má představovat naplnění usnesení zastupitelstva č. 7/17–20107 (tedy našeho návrhu na pořízení koncepce školských zařízení) či zda jde o samostatný krok s tímto usnesením nesusouvisející a požádala radu města o:

- zaslání této objednávky;

2. Příležitost pro rozvoj Libčic vidím především v zapojení areálu šroubárny do struktury města. Areál leží ve strategické poloze mezi městem a řekou a obsahuje cenné památky industriální architektury. Jeho zpřístupněním a doplněním lze získat významnou rozvojovou plochu. Současně se město dostane do atraktivnějšího kontaktu s řekou.

Další potenciál rozvoje Libčic může ležet v zapojení města na cyklistickou stezku Drážďany – Praha. Lze předpokládat, že turistický význam této trasy bude nadále růst.

3. Studii jsem viděl, bohužel bez znalosti zadání. Líbí se mi idea vytvoření veřejného prostoru i za cenu demolice méně cenných staveb. Nicméně si myslím, že studie právě v tomto selhává. Nové náměstí nevytváří a stávající upravuje pouze esteticky. Za diskutabilní také považuji umístění domu se sálem v ohybu křižovatky bez potřebné rozptylové plochy před domem.

Petr Nový,

archeolog z libčického pracoviště Středočeského muzea Roztoky

Je třeba rozbít silniční smyčku

1. Město neprošlo při svém vzniku tradičním procesem, kdy jeho centrum bylo uzpůsobeno konání trhů a možnosti shromažďování obyvatel. Tento nedostatek se mohl vyřešit při sloučení Libčic s Letkami. Nestalo se tak, centrum obsadila křižovatka, která, dle mého, je a bude křižovatkou. Na straně druhé zde již náměstí (Svobody) existuje, vzniklé dle „středověkých principů“ rozšířením přístupové cesty do Libčic. Leží v ose města a na křižovátku navazuje.

2. Libčice trpí Prahou a sousedními Kralupy, stejně tak i svou polohou na konci cesty, která nikam nepokračuje, ale vrací se zpět. Chtělo by to tuto pomyslnou silniční smyčku rozbít, nabídnout a zatraktivnit další směry cestování při řece a přes řeku tak, aby se město stalo křižovatkou a nebylo jen odbočkou ze silnice Praha – Kralupy. Velkým problémem pro rozvíjející město je pískovna. Přerušila původní přístup do města a nevytváří městu dobrou kulisu. Na náměstí by mělo být možné zaparkovat a hlavně se dobře najíst a napít. Každé město má mít i kavárnu/cukrárnu. Myslím bych také na seniory, líbí se mi odpočinkové kouty s lavičkami a možnostmi venkovních her a relaxace.

3. Studie se mi velmi líbí, ale nedokážu se zbavit dojmu, že půjde o zajímavý dům na křižovátce.

Martin Šimon,

sociální geograf, příležitostný analytik

Měli bychom přemýšlet o tom, jak dělat věci kvalitněji

1. Libčice jsou de facto tři vesnice, takže by měly mít tři návsí, na které místní během pár minut dojdou pěšky. V Libčicích jako náves funguje trojúhelník nádraží–potraviny–škola, v Letkách dvojice náves–nádraží, na Chýnově je místo návsí lavička u hospody. Historicko–morfologicky a konfigurací terénu mají současné Libčice tvar podkovy, takže populační těžiště obce, kde obvykle bývá náměstí, leží mimo zastavěnou oblast. Je tedy nesmysl lpět na ideje klasického náměstí, spíše je potřeba se kriticky zamyslet nad současnými (a budoucími) veřejnými prostory v našich třech vesnicích a zkvalitnit je tak, aby plnily funkci návsí, to jest poskytovaly příležitosti k setkávání. Největší deficit vidím v tomto ohledu na Chýnově, kde dostala před lidmi přednost auta a kde je špatná síť komunikací. Situace v Letkách je teď nepřehledná, město zde do značné míry na tvorbu veřejného prostoru rezignovalo a nechalo ji v rukou developerů. V Libčicích jako náves funguje nádraží a fronta u obchodů, prostor pro klidný střed města by se nabízel směrem do Libušiny ulice, ale tam jsou opět jen auta. V minulosti tam bylo hodně nemovitostí k prodeji, tj. byla šance propojit prostor s parkovištěm u nádraží a získat místo pro náměstí, ale chyběla k tomu koncepce a dlouhodobé uvažování.

Spíš než absence „náměstí“ mne trápí absence pěších tras v prostoru okolo města na obvyklé procházení se. Silnice okolo města jsou úzké, šikmé, nepřehledné, a pro auta, tj. nic vhodného na procházení. Přitom by stačilo udělat kus od cesty stezku nebo založit alej se stromy. Chytřejší obce okolo Prahy si důležitost ochrany veřejných a odpočinkových ploch pro kvalitu života obyvatel uvědomují, tj. mají třeba značené procházkové trasy po okolí své obce mimo silnice. Zeptejte se jich, jak se jim líbí. Nedělní „fronta“ procházejících se od náplavky ke zdymadlu naznačuje, že v Libčicích tyto trasy chybí.

2. Libčicím podle mého soudu nic extra zásadního nechybí. Problém není v kvantitě infrastruktury, ale v její kvalitě. Neměli bychom si vymýšlet další nesmysly jako rozmazlený fracek v hračkárně, ale měli bychom přemýšlet o tom, jak dělat věci kvalitněji. Postavit další šunty umí každý moudrý, ale změnit současný stav na kvalitnější je to, co bychom měli chtít. Ano, máme chodníky, ale v řadě ulic jsou moc úzké (Chýnovská), někde zase nesmyslně šikmé (Zahradní), někde na sebe vůbec nenavazují (Hřbitovní), atd. Ano, máme vánoční výzdobu na lampách, ale vypadá jako z výkupu vyřazených ozdob stejně jako lampy samotné. Ano, máme nádraží, ale peron je plný vajglů a okolní prostory plné pohozených odpadků. Ano, máme náplavku, ale stále na ní nic není. Ano, máme vyasfaltované ulice, ale bez zelených pruhů trávy na okrajích jsou jaksi hnusné. Ano, máme koupaliště, ale

buď zeje prázdnou nebo kvete jako Brčálník. Ano, prodali jsme pozemky pro špitál, ale pořád tam roste jenom plevel.

V Libčicích by se mělo investovat do řešení dlouhodobých infrastrukturních problémů, které nejde řešit ad hoc, respektive, které vyžadují větší finanční investici. Např. nebezpečné úseky v Hřbitovní a Vltavské, jáma na koupališti, policie u školky, okolí areálu šroubárny, křižovatka Na Zabitém, městský bytový fond, kryté parkování na Sahaře, chátrající objekty (obchod v Letkách), kotelna na Sahaře, atd.

3. Vizualizaci jsem viděl na webu, docela se mi graficky líbila. Ale pak jsem si vzpoměl, že jednu radnici už máme na druhé straně křižovatky. Že bychom potřebovali dvě radnice, jako to má Evropská unie? Nebo dvě mauzolea, jako to má Lenin? Taky jsem si potom uvědomil, že se mě nikdo neptal, jestli chci platit za druhou radnici. Za stejné peníze by šlo mít popelnice zadarmo asi 5 let, což by pravidelně potěšilo rozpočet každé libčické domácnosti. Raději bych dal peníze obyvatelům Libčic, než sponzoroval bohaté stavební firmy.

Lukáš Michek,

projektant

Libčicím chybí zejména koncepce, jasné stanovení priorit

1. Klasické náměstí nebo náves je místo, které má sloužit k setkávání, pořádání kulturních akcí, trhů a být jakýmsi středobodem (jak svou pozicí, tak i významem) urbanistického celku. Okolo náměstí se vždy soustředí významné městské funkce, vládne zde čilý ruch, je zde prostor k relaxaci a vesměs se jedná o srdce veřejného života. V Libčicích se pro toto místo logicky nabízí prostor před radnicí. Ten je ale v současnosti spíše dopravní křižovatkou, nežli dobře fungujícím veřejným prostorem.

2. Libčicím chybí zejména koncepce, jasné stanovení priorit a stabilního generelu pro rozhodování v plánování rozvoje města. A to jak z pohledu celoměstského, regionálního, tak i z hlediska dílčích investičních záměrů, které svým charakterem nevytváří kvalitní prostředí pro městský život, ale spíše rozměňují strukturu města. Někdy dokonce vytváří svou nekonceptností bariéry ve stávající urbanistické struktuře města.

Z mého pohledu chybí městu někdo, kdo bude dbát souvislostí, snažit se usměrnit vývoj města pozitivním směrem. Jakýsi oponent investorů, kritik, nezávislý konzultant, znalý místních poměrů, s jasným, ale zároveň rozumným názorem na věc. Tuto funkci v mnohých městech zastává městský architekt, který se vyjadřuje k řešeným záměrům a snaží se udržet jistou koncepci vývoje a kvalitu prostředí.

3. Na prezentaci záměru „Revitalizace náměstí Svobody“ jsem byl osobně přítomen. Tým architektů precizně a myslím i přesně zanalyzoval

fungování Libčic, našel pozitiva i problematická místa v celoměstském kontextu. Naznačená řešení problematických bodů ale byla spíše formální a patrně ani nebyla součástí zadané studie.

Myslím, že celkově je myšlenka transformace prostoru před městským úřadem (pojmenování náměstí, které by tomuto prostoru příslušelo, zatím opravdu použít nemohu) v pořádku a je potřeba se tím zabírat. Naznačené dopravní řešení – zklidnění dopravy, zúžení komunikací na úkor ploch pro pěši u městského úřadu – bylo také myslím pro úvodní diskusi, čeho je skutečně potřeba dosáhnout, dobré. Z architektonického hlediska ale návrh nepřinášel žádné výrazné řešení. Jednalo se spíše o koncept přeřešení dopravy, nikoliv architektonické pojednání prostoru.

Z prezentace jsem měl celkově dojem, že se řeší více návrh objektu nového městského domu, který intuitivně architekti navrhli, aniž by měli konkrétní zadání vycházející z konkrétních potřeb města. Jak sami uvedli, měli volnou ruku a prezentovali svůj názor na věc, kterým se strefili do představ vedení města. Samotný prostor náměstí byl spíše okrajovým tématem, přestože by si zasloužil jistě vyšší prioritu nežli objekt, u kterého se vlastně ani neví, zda je v tuto chvíli potřeba. To bylo vidět jak při prezentaci záměru, tak i během následné diskuse, která se víceméně točila pouze kolem městského domu. Nutno dodat, že náměstí by bylo třeba řešit i v kontextu navazujících městských prostorů.

Petr Schönfeld,

novinář, libčický starousedlík, pamětník místních poměrů

Libčice nejsou ničím zajímavé. Pomohla by třeba Marina nebo Muzeum medu

1. Vzhledem k historickému vzniku obce složením ze tří částí, jakož i k vzdálenostem, které v Libčicích panují, se mi zdá myšlenka jednoho centrálního náměstí mylná. Libčice jsou de facto jedna dlouhá zatáčka, jedna hlavní ulice do jisté míry kopírující morfologii. Řešil bych spíše dopravní problémy. V jejich rámci bych uvažoval maximálně o zřízení pěší zóny, nebo několika pěších zón na sebe nějak navazujících, které by byly k jednotlivým částem obce blíže. Na nich by mohl probíhat „život“ spíše než na náměstí v centru, na které z Chýnova a zejména z Letek bude vždy daleko. Fakticky i v přeneseném smyslu slova. Dovedu si představit kombinaci obchodů, občerstvení, ale i například hřišť pro děti atd. Připomínám, že Libčice jsou městem politickým rozhodnutím, historickým omylem. Ve všech směrech, včetně pocitu mnoha obyvatel, zůstávají spíše vesnicí, vesnicemi...

2. Nechci uvádět notorické nápady (hala, kino, kavárna, sál), o jejichž životaschopnosti nejsem přesvědčen, zejména proto, že nejsem přesvědčen o tom, že obyvatelstvo většinou něco takového vůbec chce. Co mi chybí, je cokoli atraktivního. Libčice nejsou ničím zajímavé. Tím

jediným je řeka, o níž jsme se nijak nezasloužili. Zbudování mariny, přístaviště rekreačních lodí v prostoru přívozu a náplavky, bych uvítal. Na tento prostor by mohlo navázat například Muzeum medu. To se nabízí. Včetně praktických ukázek chovu atd. Spojení s Výzkumným ústavem včelařským na Dole, spolupráce se ZŠ, včelařský kroužek atd. Kromě muzeální a edukativní složky by tu mohla být i činnost obchodní, prodej medu, včelařských produktů, knih, pomůcek, bar s medovinou atd.

3. Z výše uvedeného je patrné, že se mi myšlenka centrálního domu zábavy na náměstí nezdá. Samotný projekt do obce nezapadá. Vytvořila by se další stavba, která svou dimenzí válcuje tradiční venkovský rozměr Libčic podobně jako koupaliště, Ludvík, ZŠ, kulturní nebo falický komín. To vše jsou stavby, které jsou na naši obec nadměrné. Libčice potřebují podle mne strukturovanější sídelní organizaci v detailech a zejména řešení dopravní situace.

Radim Tobolka,

vzděláním etnolog a lékař, povoláním státní úředník; v Libčicích bydlí s rodinou od roku 2009

Posunout do nového tisíciletí by potřebovala hlavně škola

1. Co je duše Libčic? Pro každého něco jiného, jinak chápou tuto duši staro – a novousedlíci, ale pro většinu je touto duší bezesporu řeka a skály na protější straně. Jestli něco Libčice potřebují, pak pořádné náměstí. Bez náměstí je naše městečko jako tělo bez srdce. S pěkným náměstím by získalo sebevědomí a hrdost. Umístění náměstí je jasné, okolí křižovatky před radnicí. Ale jaké náměstí Libčice potřebují?

Již několik let mám v této věci jasno a jsem přesvědčen, že Libčice mohou mít jedno z nejhezčích náměstí ve středních Čechách. Jeho jádrem by měl být prostor mezi radnicí, evangelickým kostelem, farní zahradou a ulicí Libušina. Proč? Z nenápadného důvodu, že domky v ulici Libušina jsou nízké a mírný sklon svahu umožňuje pohled směrem k řece a na skály na druhém břehu. Navíc je to poměrně velký prostor, kde se člověk může nadechnout. Toto řešení v sobě snoubí to nejdůležitější: duši místa, jeho genius loci a architekturu. Postavíte-li se na horní okraj náměstí, po pravé ruce budete mít radnici, po levé kostel se zahradou, před sebou volný veřejný prostor. Vzhledem k blízkosti vody by se mi líbila uprostřed kašna. Přes nízké domky na dolním konci spatříte protější skalnatou stranu údolí. V kolika městech takhle krásné centrum najdete? Mohu mít nesprávné informace, ale pokud pan Hašek je opravdu svolný prodat dům, kde má prodejnu s domácími potřebami, pak tohle parádní řešení máme na dosah ruky! Do katastrofu jsem se nedíval, ale kromě domu pana Haška je snad v prostoru pouze jedna další větší nemovitost, která není ve vlastnictví města: bývalá cukrárna. Ano, tři velké budovy by se musely zbourat včetně samoobsluhy, ale zisk by byl ohromný: náměstí jako z čítanky, jehož konečná podoba by se během let

– zaslání referencí osloveného zpracovatele, které mají podobné zaměření (tj. demografické studie);

– zaslání informace, jakými kvalifikačními předpoklady oslovený zpracovatel demografické studie disponuje.

↓ Srpen 2017 ↓

11. 8. Současně jsme obdrželi pozvánku na mimořádné jednání ZM v pondělí 4. 9. 2017, svolané s tímto programem:

– žádost o dotaci na komunitní centrum nám. Svobody

– zrušení usnesení ZM č. 2/16 – 2017 (vyhlášení architektonické soutěže na obnovu libčického náměstí)

– rozpočtové opatření č. 4/2017

– smlouva o budoucím nákupu pozemku – parc. č. 314 a 315 v k. ú. Libčice nad Vlt.

14. 8. Odpověď na Petřiny dotazy z 24. července nepřišla, požádala tedy o zodpovězení v režimu zákona o svobodném přístupu k informacím.

17. 8. Dotaz v režimu zákona o svobodném přístupu k informacím zafungoval. Pan tajemník zaslal odpověď na dotazy, objednávku a hydrogeologický posudek budovy ZŠ, o který Petra požádala zvlášť.

21. 8. Přišly podklady na mimořádné jednání ZM. Je možné je dohledat na webu LK: materiál na ZM. č. 18, rozpočtové opatření č. 4–2017.

23. 8. Tereza požádala o doplňující informace k zadání a fakturaci za studii „Městského domu“, „Parku na náměstí Svobody“ a k čerpání z Fondu školského rozvoje. Odpověď dostala obratem.

28. 8. Petra požádala, aby byl na blížícím se mimořádném jednání zastupitelstva přítomen zástupce zpracovatele žádosti o dotaci na komunitní centrum.

Na elektronické úřední desce jsme zaznamenali výběrové řízení na projekt „Polyfunkčního komunitního centra“. Vzhledem k tomu, že předpokládaná částka dosahuje 750 000 Kč, je to dle interních pravidel radnice povinnost. Povinností rady města také je schválit znění této výzvy a přímo oslovit minimálně tři zájemce. To však v žádném zápise z jednání rady města nelze nalézt. Je otázkou, kolik projektových firem bude schopno během 4 dnů zareagovat a nabídku zpracovat. Termín podání nabídek je totiž už tento pátek 1. 9.

30. 8. Zástupce poradenské firmy M. C. Triton, která bude (v případě odsouhlasení záměru zastupitelstvem) pro radnici připravovat žádost o dotaci na komunitní centrum, by měl být přítomen na jednání zastupitelstva v pondělí 4. 9.

↓ Září 2017 ↓

1. 9. Obdrželi jsme zápis z jednání RM č. 16/2017. Vypadá to, že se vedení města po roční pauze rozhodlo přeci jen začít čerpat dotaci na strategické dokumenty města. Rada vybrala na základě výběrového řízení koordinátora projektu, který bude mít dle znění žádosti na starosti „zejména řízení rozvoje města jako celku na denní bázi i v rovině vrcholové (strategické). Bude předkládat konkrétní návrhy a řešení, které po schválení

postupně dotvořila. Pokud vím, tak rada města plánuje koupit – řádově za sedm miliónů? – dvě nemovitosti přes ulici od samoobsluhy, kde by ráda postavila multifunkční městský dům a v jeho okolí vytvořila jakési minináměstí. Já bych se spíše zeptal nájemců samoobsluhy (či jiného investora), zda by si tyto nemovitosti nechtěli koupit sami a postavit si tam pořádnou samoobsluhu, tj. na horním okraji budoucího pořádného náměstí. Peníze bych investoval do koupě domu pana Haška a bývalé cukrárny. Vypsal bych architektonickou soutěž a celý prostor bych postupně zvelebil, nebyl by spěch, spěch je teď, aby příležitost neutekla.

2. Libčice jsou podle mě už teď výborné a nabízejí spoustu možností pro budoucí rozvoj. Posunout do nového tisíciletí by potřebovala hlavně škola, s tímto názorem se již radu let neskrývám. Není potřeba se o tom rozepisovat, stačí sledovat stránky povolanějších, např. <http://www.eduin.cz>, <https://www.scio.cz/perpetuum>, <http://www.skutecnezdravaskola.cz>

3. Díval jsem se před chvílí do záložky <http://www.libcice.cz/mesto/projektove-zamery.html> ale dotyčný projekt jsem tam nenašel. Po zadání do Google mi vyskočily Libčické noviny, kde je o projektu zmínka v textu. Pak už mi vyskočily jen Libčické křižovatky, kde je projekt zveřejněný, čili projekt jsem si v rychlosti prohlédl. Na městském domě nevidím nic špatného, ale tento projekt nám nedá náměstí, které si Libčice zaslouží. Chybí mu totiž to nejdůležitější: nespojuje duši města s architektonickým řešením. Je to jen další – i když fajnovější – budova v městčku bez „urbanistického“ srdce. Uvažoval bych šířeji a dlouhodoběji, určitě bych se nesnažil věc prosadit s většinou pouhého jednoho hlasu v zastupitelstvu. Snažil bych se nalézt širší shodu. Na horním konci solidního náměstí, které jsem popsál výše, by se ten městský dům možná vyjímal hezky. Ale takhle bez potřebné velkorysosti mi připadá jako málo legrace za hodně peněz. Jestli je opravdu k prodeji dům pan Haška s domácnostmi potřebami, šel bych po něm. Budeme-li mít v centru pořádný prostor, na městský dům se tam vždycky místo najde.

Kristýna Sedláčková,

architektka

Libčicím jednoznačně chybí sportovní hala

1. Současné hlavní libčické „náměstí“ bohužel tvoří dopravní křižovatka, tou prochází hlavní dopravní tepny obce. Předělat tuto křižovatku na náměstí v klasickém smyslu slova není dle mého názoru moc vhodné. Myslím si však, že dnešní Náměstí Svobody je nedoceneným místem. Mohlo by se upravit a vytvořit z něj tak společenské centrum Libčic. Prostranství by mohlo sloužit k setkávání lidí a konání různých městských aktivit, jako například městské trhy, atd. Úprava tohoto prostoru by nemusela být ani nijak finančně a technicky náročná. Výhodu vidím v tom, že se nachází v těsné blízkosti současného centra obce.

2. Libčicím jednoznačně chybí stavba pro sportovní využití – sportovní hala. Která by měla být dostupná především pro žáky základní školy. Také družstvo házenkářů by mělo mít konečně svou halu pro domácí zápasy a tréninky. Dále by se mohla lépe využít náplavka. Vzhledem k riziku záplav není výhodné sem umístit žádnou budovu, avšak stačilo by upravení terénu a například sportovní stroje a bruslařská dráha. Dalším potenciálem města je areál bývalé šroubárny.

3. Studii jsem zhlédla, avšak detailněji jsem ji nestudovala. Myšlenka kulturního komunitního centra jako takového mi přijde zajímavá, ale hodí se spíše pro větší obce než jsou Libčice. Řešení navrhované ve studii je dle mého názoru drahé a těžko proveditelné. Nepřijde mi vhodné bourat stávající domy. Nemyslím si, že by zrovna takovéto nové centrum Libčice potřebovaly. Logičtější mi přijde pro tento účel využít, případně rekonstruovat stávající kulturní zařízení města. Na návrhu se mi však líbí omezení vjezdu vozidel do Libušiny ulice kolem městského úřadu a nahrazení pěší zónou.

Pavel Točík,

projektant pozemních staveb, v Libčicích žije 11 let

Bylo by vhodné lépe využít areál Sokola a park od Chýnovské ulice ke koupališti

1. Náměstí ve městě je dobrá věc, pokud je ovšem urbanisticky vhodně zakomponováno do zástavby, což ve městech obvykle řešily předchozí generace. V Libčicích to zřejmě nebyla priorita, postup výstavby vznik tradičního náměstí neumožnil a tak je to třeba dle mého názoru vnímat.

2. Chybí kvalitní sportoviště, prostory pro děti a rodiny s dětmi, více hřišť v klidové zóně, ideálně v parku atd. Areál Sokola a park od Chýnovské ulice ke koupališti by bylo vhodné lépe využít. Parkové prostory by mohly navazovat na úpravu křižovatky, což by mohlo částečně nahradit tolik chtěné náměstí. Myslím, že je škoda budovy „Ludvík“, změna na policejní stanici mi přijde nevhodná. Tato poloha a prostor je dost atraktivní pro jiné využití, samozřejmě s ohledem na sousedící hřbitov. Neznám ale souvislosti, třeba tento krok byl nezbytný...

3. Díval jsem se zběžně na studii náměstí a městského domu a nepřijde mi, že se realizaci vytvoří náměstí v pravém slova smyslu. To by mělo být zejména prostorné, což odstraněním jedné či dvou budov a výstavbou nové v tomto případě řešeno není. Studie je zpracována profesionálně, podle mě ale uniká podstata – prostor, vzdušnost, zeleň atd. Toto zde prostě udělat nejde. Naopak se mi ve studii líbí minimalizace asfaltových ploch na křižovatce. Osobně ale nejsem příznivcem vkládání moderních budov do staré klasické zástavby, byť moderní budovy mám rád. Stavba ve studii je opravdu dobře vymyšlená, jen do tohoto místa moc nepasuje.

Shrnuto na závěr – energii a prostředky bych asi směřoval na opravy stávajících budov a dále raději někam jinam.

Andrea Hoffman Nečasová,

galeristka, majitelka galerie arto.to v Uhelném mlýně

Prostor šroubárny by se mohl stát funkčním zázemím obce

1. Náměstí? Nevím, kde by přesně mělo být, Libčice neznám až tak dobře, ale určitě tu chybí příjemný veřejný prostor pro setkávání a spočinutí. Naše společnost se jej snaží vybudovat v prostorách bývalé šroubárny kolem uhelného mlýna a kotelny. Zde příjemné náměstíčko vzniká, ale ideální by bylo mít ještě další uvnitř obce. Nevím, jestli by se dal střed obce přesunout sem? Každopádně by to byla bomba.

Náměstí nakonec nemusí být jedno, může být vícero míst, náměstíček s vybaveností pro posezení, se zelení, trávníky, květináči s bylinkami, zeleninou, plochou pro skate, kolečkové brusle, kavárnou, pekárnou, sympatickým řezníkem, jiným krámkem nebo službami. Prostě příjemné místo, kde se lidé budou mít chuť přirozeně setkávat. Nemusí to být nic velkého, nemusí to být nutně vedle kostela a radnice. Musí to být TO MÍSTO – místo asi víc než náměstí. Mohou to být TA MÍSTA. Impuls by asi měla dát obec nebo nějaká občanská lokální iniciativa.

Tam, kde by mělo být centrum, jsou dnes Libčice rozříznuté hlavní cestou a pak trati. Ve šroubárně se formuje nový prostor až za kolejemi. Ten se nyní se zdá asi hodně stranou a špatně dostupný, ale věříme, že se to může změnit. Jeho předností je industriální cihlová architektura, která má v současnosti frekventovaný a oblíbený „slow“ charakter. Jedinečný je i přístup k řece, od které je město zatím odříznuté.

Dobře sestavený tým odborníků by jistě dokázal vymyslet, jak by se areál šroubárny dal zakomponovat do funkčního zázemí obce. V porovnání s mnoha městy v Evropě, která jsme navštívili, mám pocit, že v Čechách se vše podřizuje autům. Jenže hlavní silnice nemusí řezat obec tak, aby tam nebyl prostor pro lidi. Může být koncipována jako bezbariérová, na níž nejsou vyvýšené chodníky a může se najít se způsob, jak auta upozadit.

2. Asi se tu v Libčicích krásně žije. Je tu klid, je tu krásná krajina, je tu řeka, což je luxus. Atraktivní je i přívoz. Ale jinak z mého pohledu na svět chybí ve vybavenosti obce zcela úplně všechno. Není tu kavárna, není tu pekař, není tu řezník není tu normální restaurace. Knihovna není na úplně příjemném místě... Nehledám absolutně žádný luxus, baví mě NORMÁLNÍ příjemná místa, která vytvářejí normální příjemní lidi. KVALITA = je to normální, přirozené.

3. Vůbec netuším, promiňte.

Kristýna Flenderová,

výtvarnice, realitní makléřka

Chybí tu třeba parkoviště u školky

1. Myslím, že náměstí by mělo sloužit jako místo, kde se mohou potkávat zdejší občané, mezi sebou, se zastupiteli, s kulturou. Je to podle mého určitá vizitka, která vypovídá o určité otevřenosti. U nás náměstí není. Mohlo by být. Například před sokolovnou, i s tím zeleným pruhem. Mohlo by být moc pěkné.

2. Nedovedu na tuhle otázku odpovědět. Možnosti je hodně, ale nevládnou být dost objektivní. Třeba parkoviště pro školkové rodiče.

3. Ano, viděla. Nelíbí. Nelíbí se mi tam, kam ho návrh zasazuje.

Lenka Zvěďelíková,

architektka, v Libčicích nad Vltavou žije od roku 2014

1. Urbanismus Libčic nad Vltavou je definován řekou, podél které je město rozloženo, členitou morfologií terénu a historickým vývojem města. Historické centrum původní vesnice Libčice bylo v místě kostela sv. Bartoloměje. S příchodem železnice a rozvojem průmyslu se zástavba začala rozšiřovat podél řeky, až došlo ke spojení se sousedními vesnicemi Letky a Chýnov. Centrum Libčic nad Vltavou se tak přirozeně rozšířilo směrem od kostela sv. Bartoloměje do ulice 5. května a dále navázalo na Leteckou ulici. V této lokalitě se nachází hlavní občanská vybavenost města. Je zde situována Základní škola, kostel sv. Bartoloměje, evangelický kostel, Městský úřad, Česká pošta, obchody, lékař, hospoda, kadeřnictví a jiné. Klasické náměstí tak bylo nahrazeno hlavní třídou, která sloužila jako místo setkávání, tvořila hlavní tepnu města a byl zde čilý společenský život. Historické fotografie z těchto míst to názorně ukazují.

V současné době je centrum Libčic nad Vltavou průjezdné pro kamiony do Areálu Šroubáren a je zde lokální dopravní propojení směrem na Kralupy nad Vltavou a do Letek. Tuto dopravní situaci nelze jednoduše vyřešit, protože kamiony se do Areálu Šroubáren jinou cestou nedostanou. A tak se nabízí řešení, které podpoří a doplní stávající hlavní osu města. Je potřeba doplnit a zkvalitnit tento prostor od kostela sv. Bartoloměje, ulice 5. května, náměstí Svobody u Městského úřadu a dále až ke křižovatce ulic Letecká a Dělnická. Mnoho objektů, kde dříve býval např. řezník, cukrárna, květiny a jiné, dnes zeje prázdnotou. Proč tato místa neoživit a nedat jim novou funkci a náplň? Např. kavárna, knihovna, mateřské centrum nebo klubovna by zde město vhodně oživilo.

Křižovatka u Městského úřadu je těžištěm celé této lokality a má svůj potenciál. Aby však tento prostor dostal charakter náměstí, je potřeba křižovátku upozadit a zkvalitnit parter tohoto místa, změnit povrchovou úpravu

v místě před Městským domem v návaznosti k obchodu (např. dlažba) a docílit tak v tomto místě zklidnění dopravy, zvětšit prostor pro pěší, doplnit mobiliář a zeleň. Velmi důležité jsou však také fasády domů na náměstí a celkový objem hmot. Náměstí je roztržité a nesourodé. Přízemní objekty na náměstí by mohly být nahrazeny domy, které by lépe korespondovaly s hmotou sousedících objektů. Konkrétně se jedná o dům čp. 81 a přízemní objekt umístěný přímo vedle Městského úřadu. Stavby, které by měly obdobné měřítko (přízemí, patro a podkroví), by tak dobře doplnily stávající blok domů. Přízemí by bylo vhodné využít k rozšíření občanské vybavenosti (např. knihovna nebo restaurace), která by oživila městský parter, v patře a v podkroví by mohl být např. lékař, kanceláře, případně byt.

2. Libčice nad Vltavou leží v nádherné přírodní scénérii s krásnými skalními stěnami v údolí řeky Vltavy, jsou obklopeny Národním přírodním rezervací Větrušická rokla a Přírodním parkem Dolní Povltaví. Co jednoznačně chybí je propojení města s Vltavou. Podél řeky je rozmístěn areál továrny a město a lidé jsou tak zcela odříznuti od Vltavy. K řece je možné se dostat pouze na úplném začátku Letek a na konci Libčic směrem na Dolany. A to je velká škoda. Chybí zde pěší a cyklistické propojení podél vody z náplavky do Letek a dále by mělo pokračovat až do Řeže. Náplavka by mohla být doplněna o dětské hřiště, mobiliář pro rekreaci u vody, vodácký oddíl (kajaky, kánoe či veslice by jistě našly své nadšence), stánek s občerstvením a jiné. Pohyb a relaxace přímo u řeky zde velmi chybí.

Za kvalitní pěší zpřístupnění by určitě stál Kameníček a také zřícenina hradu Liběhrad, která by mohla být doplněna o naučnou stezku, týkající se historie místa a jiných dalších zajímavostí z okolí. Z občanské vybavenosti chybí v Libčicích nad Vltavou nějaká příjemná nekuřácká restaurace/kavárna a v Letkách malý obchůdek s potravinami.

Revitalizaci a vhodné dotvoření čeká náměstí Svobody u Městského úřadu. Kostel sv. Bartoloměje potřebuje vytvořit plnohodnotný předprostor. Pozornost by si dále zasloužila plovárna (čistička vody a řešení uzavřeného bazénu), Kulturní dům i Sokolovna. Letky by potřebovaly doplnit parter o chodníky (v místě křižovatky Turská, Letecká, Letecké náměstí a Pod zastávkou zcela chybí). Letecké náměstí očekává svou celkovou transformaci a Letecká ulice by mohla být doplněna o bezpečná plnohodnotná místa pro parkování automobilů tak, že by se silnice rozšířila na místo trávníku, který je umístěn podél plotu továrního areálu (od křižovatky ulic Letecká a Kolonie až ke křižovatce ulic Letecká a Objekt cihelen). O revitalizaci je potřeba přemýšlet i přímo v areálu šroubáren a cihelen.

3. Ano, viděla jsem studii na Městský dům s náměstím. Domnívám se, že pokud chceme oživit střed města, bylo by mnohem zajímavější využít prostory, které jsou přímo ve středu dění, ale přitom chátrají a zejí prázdnotou. Klubovnu, kavárnu i knihovnu by bylo možné umístit na-

RM/ZM bude uvádět v realitu". Škoda jen, že informace o výběrovém řízení byla zveřejněna pouze jako inzerát v Libčických novinách a s omezující podmínkou trvalého bydliště uchazeče v Libčicích, která se nám zdá být zbytečně zužující pro možný okruh uchazečů

4. 9. Absolvovali jsme náročné mimořádné jednání ZM č. 18.

9. 9. Neobdrželi jsme pozvánku na řádné jednání zastupitelstva v plánovaném termínu 20. 9. Na jednání zastupitelstva 4. 9. nikdo z přítomných radních neavizoval, že tento řádný termín zastupitelstva města nebude dodržen.

12. 9. – Obdrželi jsme zápis z RM č. 17-2017 a spolu s ním pozvánku na ZM č. 19, avšak s termínem konání ve středu 18. 10. 2017.... datum jednání je stanoveno mimo zastupitelstvem schválený harmonogram jednání pro rok 2017, termín 20. 9. 2017 byl radou města zrušen.

21. 9. – Obdrželi jsme pozvánku na jednání Investiční komise na 11. 10. 2017.

21. 9. – Obdrželi jsme k připomínkování Plánovací smlouvy se společností DiamondHouse s. r. o. – polyfunkční zástavba na Leteckém náměstí.

22. 9. – Obdrželi jsme zápis z RM č. 18-2017. Na konci zápisu je zmínka o rezignaci zastupitele pana Josefa Nováčka. Na dalším jednání v říjnu tedy uvítáme nového zástupce sdružení Liběhrad.

příklad do nevyužitých komerčních prostor v ulicích 5. května a Letecká. Tak by se oživilo centrum města mnohem více, než situovat veškerou náplň do jednoho domu u křižovatky. Víceúčelový sál by bylo vhodné zrekonstruovat např. v kulturním domě nebo v Sokolovně. Ale pokud je ve studii dům s takovým programem, jak je vyřešeno například parkování? Rozšíření pěších ploch v křižovatce je potřeba důkladně prověřit z hlediska průjezdnosti kamionů do areálu šroubáren (ulice Chýnovská a Letecká).

Zklidnění komunikace před Městským úřadem směrem do ulice U Staré školy a před obchod je myšlenka, na které se dá stavět. Doplnění zeleně je jistě přínosné. Zvažila bych však konkrétní druh zeleně, protože umístit stromy do křižovatky není vhodné kvůli potřebné viditelnosti aut a chodců a kvůli přehlednosti a čitelnosti křižovatky. Spíše bych volila nízkou zeleň – nízké keře, květiny, okrasné traviny atd. V blízkém okolí je ze všech stran vidět na zelené kopce a svahy, proto se domnívám, že „optické pronikání zeleně do náměstí“ skrze zeleň na střeše je v tomto místě zbytečná investice. Co se týče objemu Městského domu, přikláníla bych se k architektonicky jinému tvarosloví stavby, které by více korespondovalo s okolními domy a jejich měřítkem. Také se domnívám, že není nutné bourat objekt čp. 77. Přízemní objekt čp. 81 by bylo vhodné výhledově nahradit domem, který by svou hmotou sjednotil náměstí, ale je potřeba najít mu takovou náplň, která by zde měla své uplatnění.

Lucie Richterová

OTISKNOU, NEOTISKNOU ?

Dne 1. listopadu 2013 nabyl účinnosti zákon č. 305/2013 Sb., o právech a povinnostech při vydávání periodického tisku. Tímto zákonem došlo k úpravě tzv. „radničních periodik“. Cílem změny tiskového zákona bylo zajistit objektivní informovanost občanů územních samosprávných celků o činnosti a průběhu jednání jimi volených zástupců. Stručněji řečeno, až nový zákon musel upravit povinnost otisknout jakémukoliv zastupiteli jeho názor nebo článek v obecním periodiku. Přeneseno do Libčic, otisknout v našich Libčických novinách i jiný názor, než zastává zrovna v té chvíli vedení města, které tvorbu obecního periodika ovládá.

Jako zastupitel dané obce se tedy mám o co opřít, pokud se chci podělit o svůj názor s ostatními v našich Libčických novinách a někdo by jednostranně rozhodl – neotisknem! Ostatní občané, ale takovou oporu již nemají. Stejně tak neměl podporu ani pan Jan Dobeš, když požádal Redakční radu Libčických novin o otištění svého drobného postesknutí nad vlekoucím se problémem o zdánlivé maličkosti, jakou je vyvěšování státních vlajek na obecních budovách v době svátků a významných dnů.

Otiskujeme jej v plném znění, ve kterém nemohl být otištěn v Libčických novinách, jelikož jeho otištění Redakční rada Libčických novin zamítla bez uvedení důvodů.

Úřední šiml zarehtal na libčické radnici

Během loňského a letošního roku jsem osobně upozorňoval pány starostu, tajemníka a Jaroslava Čermáka na to, že státní vlajky ČR vyvěšované při příležitostech státních svátků na libčické radnici, jsou vlivem i sla-

bého větru namotávány na stožár a více než státní symboly připomínají červeno-modro-bílé hadry. Ti-betská vlajka dopadla vždy stejně jako ta naše, jen s tím rozdílem, že připomínala hadr snad žluto-hnědý.

Na můj dopis z konce května 2017, ve kterém jsem žádal radu města o zjednání nápravy, jsem po více než dvou měsících dostal tuto odpověď:

4. srpna 2017

Věc: usnesení rady města

Rada města na svém 13. zasedání dne 26. 6. 2017 projednala Vaši připomínku k vyvěšeným vlajkám.

Usnesení: Rada města bere na vědomí dopis pana Dobeše upozorňující na reakci vyvěšených vlajek k proudění větru.

S pozdravem ing. Roman Dědič / tajemník

A tak budeme mít i nadále možnost sledovat na libčické radnici reakci vlajek na proudění větru.

J. Dobeš

Problém je možná pro někoho opravdu maličerný, nicméně vzniklý spor tak úplně nespočívá ve schopnosti odpovědných lidí na radnici města zajistit správné vyvěšení státních symbolů.

Problém totiž tkví v tom, že pokud se cítíte být jako občan se svými názory a požadavky přehlížen, či doslova zesměšňován úředními odpověďmi na vaše dopisy, a pokud již v jednání s radnicí nevidíte jinou cestu, než zvolit zveřejnění problému právě v obecním periodiku, narážíte velmi rychle na překážku, protože v Libčicích nelze tímto způsobem svobodu slova uplatnit.

Libčické noviny sice mají svou Redakční radu, mají i svůj Statut, ve kterém je deklarováno, že Redakční rada se pravidelně schází, a že v ní jsou zastoupeny všechny politické a názorové

subjekty zvolené do zastupitelstva města. Ve skutečnosti tomu tak však není. Všechny politické subjekty svého člena v radě nemají a rada se ani pravidelně neschází.

Panu Dobešovi se v tomto případě dostalo zajímavé odpovědi, že Redakční rada LN na své schůzi nedoporučila tento článek v Libčických novinách otisknout, podepsán byl ale starosta města, Ing. Pavel Bartoš, který členem Redakční rady vůbec není.

Koho zajímá, že Redakční rada se kvůli tomuto požadavku vůbec nesešla, a že pan starosta není jejím členem? Kdo tedy ve skutečnosti v našem městě rozhoduje o tom, co bude a nebude otištěno v našem obecním periodiku? Je to skutečně Redakční rada nebo jen pan starosta?

Vraťme se ale k zdánlivě malému problému se státními symboly v našem městě, kde závěr výstižně shrnul pan Dobeš sám.

„Že věci dospěly až sem, je způsobeno neprofesionálním přístupem zástupců MěÚ, se kterými jsem písemně nebo osobně jednal. Když nebylo vyslyšeno osobní upozornění na namotané nebo špatně vyvěšené vlajky, tak vhodnou odpovědí na můj dopis radě města ze dne 23.5. 2017 bylo něco ve smyslu: „Děkujeme za upozornění, zajistíme nápravu“. Tuto větu jsem průběžně opakoval několikrát, a to jak při telefonickém, tak i při osobním jednání na MěÚ 2.10. 2017. Bylo to, jako když házím hrách na zeď. Při zodpovědnějším přístupu ze strany MěÚ by nebylo o čem jednat, neexistovala by korespondence na téma vlajek, neexistoval by článek „Úřední šiml zarehtal na libčické radnici“ a nebyla by tahanice s jeho uveřejněním/neuveřejněním v LN. Pokušení úředníka ukázat občanovi, jak je malinký, bylo ale větší...“

J. Dobeš

I. Ptáčková

Jakub Jan Ryba
Česká mše vánoční
 neděle, 17. prosince 2017 od 17.30
 evangelický kostel, Libčice nad Vltavou

Vstupné dobrovolné. Zve vás Libčický občanský spolek LOS.
 Česká mše vánoční se koná za finanční podpory města Libčice nad Vltavou.

neděle, 10. prosince 2017 od 11:00 do 18:00
 evangelický kostel a farní zahrada
Adventní jarmark
 - koncert - setkání - rukodělné výrobky -

keramika
 šperky
 tašky
 kanafas
 košíky
 perníčky
 sušenky
 hračky
 teplé občerstvení
 v 15:00 „Loutna česká“
 v podání Fragium 16

Pořádá Libčický občanský spolek LOS, Scandula, z.s.
 a farní sbor ČCE v Libčicích nad Vltavou.

Tvořivá dílna:
Adventní věnce
 Kulturní dům Libčice
 čtvrtek 30. listopadu, 16.00 - 21.00

Zve vás Libčický občanský spolek LOS.
 Akce se koná s podporou města Libčice nad Vltavou.
 Více informací na www.libcickekrizovatky.cz